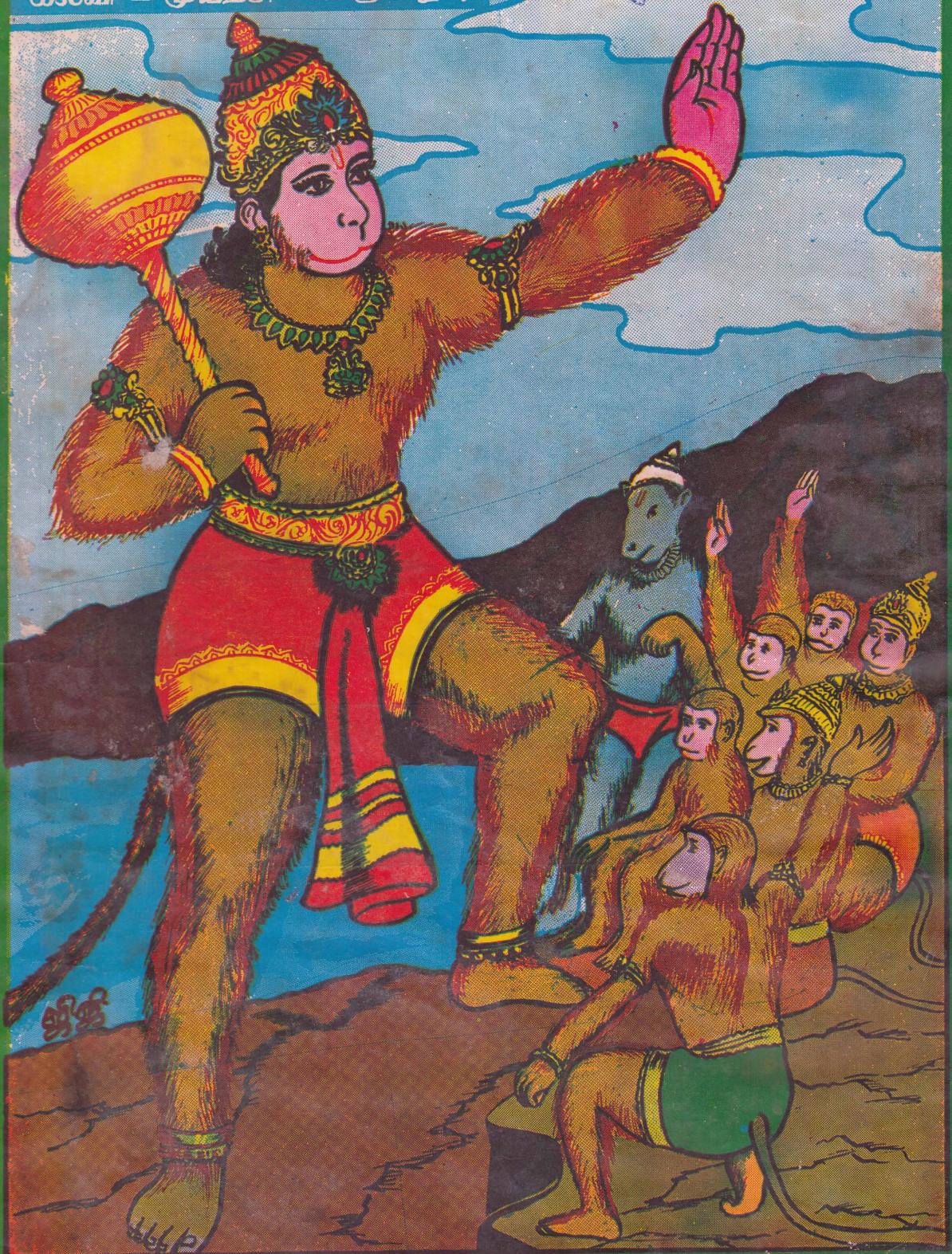

அரசுசுடு

விலை: 5/-

கால்வாி - முயக்கி - பெருவாழ்வு

சிறுவர் கலைக்கியதி திருக்கள் இதழ்

நவம்பர் '89

காத்திருந்தள்!

எமது அடுத்த கிடையில்...

கண்கவர் நெஸ்பிறே® யாடசாலை
நேர அட்டவணை

ஞாயக் குதிரை

அங்கு : அறநிதி: ஆண்மீகம்

ஆண்மீகக் கதிரொளி வீசும்

இந்து சமய மாத மஞ்சளி

வாங்கிப் படித்து பயன்படவீர்!

விலை ரூபா 5|-

ஆண்டுசெந்தா ரூபா 70|-

காசோலை அல்லது காசுக்கட்டளை மூலம் “நியூ உதயன் பப்பிளிக்கேஷன்ஸ் (பிறைவேற்) விமிட்” என்று எழுதி அஞ்சல் பெட்டி எண் 23, யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரிக்கு அனுப்பினால் அஞ்சல் மூலம் மாதந்தோறும் பெறலாம்.

அரசுசுறு

கல்வி - முயற்சி - பெருவாழ்வு

ஏடு தாக்கிப் பள்ளியில்
இன்று பயிலும் சிறுவரே
நாடு காக்கும் தலைவராய்
நாளை விளங்கப் போகிறூர்

நவம்பர்: '89

தாழு: 2

கணை: 4

மலரும் உள்ளங்களே!

மா மரங்களைப் பாருங்கள்!

அவை மாங்கனிகளைத் தந்து எம்மை மகிழ்விக்கின்றன.

“இம்முறை நீங்கள் எத்தனை கனிகளைக் கொடுத்தீர்கள்” என மாமரத் திடம் நீங்கள் கேட்டுப்பாருங்கள்.

“நாறு! நாறு!! நாறு!!! .....”

“மக்கள் உண்ணிடம் கேட்டார்களா?”

“இல்லை. நானே கொடுக்கின்றேன். அது என் கடமை; அது என் இயல்பு; அதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி.”

‘உனது பழங்கள் இனிப்பானவை - நீர் உமது கனிகளைச் சாப்பிட்டு இருக்கிறோ?’

“இல்லை எனது கனிகளை நானே சாப்பிடுவதில்லை. அது மனிதர்களின் பழக்கம் - தமது பலனைத் தாமே அனுபவிப்பவர்கள்”

- இப்படி ஒரு கதையைச் சொல்கின்றார் திருவள்ளுவர். நல்லவர்கள் செல்வத்தைப் பெற்றால், நாடே பயன்டையும். இதோ அக்கதை கூறும் குறள்:-

“பயன்மரம் உள்ளுர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடைய யான்கண் படின்”

-ஆசிரியர்-

தெப்பொங்கல் பரிசு-1990

மாணவர் சிறுகதைப் போட்டி

மாணவர்களிடத்து இலக்கிய உணர்வு ஊற்றெடுத்துப் பெருகி, மாணவர் உலகம் ஆக்க இலக்கியப் பாதையில் நடைபயில் வேண்டுமென ‘அரச்சனை’ விரும்புகிறார்கள். 1990 ஆம் ஆண்டு தெப்பொங்கல் நன்னூலையிட்டு அனைத்து இலங்கை ரீதியில் ஆண்டு 7, 8, 9 வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ‘‘சிறுகதைப்போட்டி’’ ஏற்பாடாகி உள்ளது.

பரிசு விபரம்

அனைத்து இலங்கை ரீதியில்

முதல் பரிசு: ரூ 500/-

இரண்டாம் பரிசு: ரூ 300/-

மூன்றாம் பரிசு: ரூ 200/-

50 பெறுமதியான 5 ஆறுதல் பரிசுகள்

பிரதேச ரீதியில்

முதல் பரிசு: ரூ 300/-

இரண்டாம் பரிசு: ரூ 200/-

மூன்றாம் பரிசு: ரூ 100/-

விதிகள்:

- ★ பாடசாலைகளில் ஆண்டு 7, 8, 9 வகுப்பு மாணவர்கள் மட்டுமே கலந்து கொள்ளலாம்.
- ★ சிறுகதை இரண்டு புல்ஸ்காப் தாள் பக்கங்களுக்கு மேற்படலாகாது. தாளின் ஒரு பக்கத்தீர்க்கு மட்டுமே எழுதல் வேண்டும்.
- ★ ஆக்கம் மாணவரின் சொந்தப் பட்டப்பாக இருத்தல் வேண்டும். வேறு பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில் வெளிவர்த்தவையாக இருத்தலாகாது.
- ★ பரிசு பெறும் ஆக்கங்கள் “அரச்சனை” வில் வெளிவரும். பதிப்புரிமை அரச்சனைவிற்கே உண்டு.
- ★ ‘மாணவனது சொந்த ஆக்கம்’ என்ற கல்லூரி அதிபரின் உறுதியிறர யும் இணைக்கப்படல் வேண்டும்.
- ★ நடவர் குழுவின் தீர்ப்பே இறுதியானது.

போட்டி முடிவுத் திகதி:- 31 - 12 - 1989

உங்கள் ஆக்கங்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரிகள்:-

ஆசிரியர்,

“அரச்சனை”

அஞ்சல் பெட்டி - 23,
யாழ்ப்பாணம்.

வேல மூம் பாம்பும்

கதைப் பாட்டு

பனியால் மூடிப் பதைபதைத்து
பாம்பு வருந்தும் அந்நேரம்
தனியே அருகே ஒரு வேடன்
தளர்ந்து ரெவே அதுகண்டு

“என்னைக் காக்குங் கடவுளென்
இங்கே வந்தாய் வேடுவனே”
என்ன வேடன் பனிப்பிளவுள்
இருந்த பாம்பை விடுவித்தான்.

அந்தப் பாம்பு அவ்வளவில்
அவன்தன் மார்பைச் சுற்றிப்பின்
“எந்த நன்றி என்றாலும்
எங்கள் வழிமை கடிப்பதுதான்”:

வேடன் அதிர்ந்து இது சொல்வான்
“வேண்டாம் இங்கே வருகின்ற
மாடு சொன்னால் கடி” என்றால்
மாடும் கேட்டுப் பேசிபது!

“மனிதர் உணவு தர. நாங்கள்
மகிழ்ந்து நன்றி மறவர்மல்
இனிய பாலைக் கொடுப்பது போல்
இவனைப் போக விட்டுவிடு”

கேட்ட பாம்பு மிகச் சீறி
“மாட்டுப் புத்தி” எனப்பேசி
கேட்டுப் பார்க்கக் குதிரையிடம்
கூட்டிச் செல்ல அதுசொல்லும்:

“சொன்னாம் புல்லும் தந்தவனைக்
தொண்டு சுமப்பேன் முதுகின்மேல்
உன்மேல் இவன்செய் நன்றிக்காய்
உடனே இவனை விட்டுவிடு”

“வீட்டில் வளர்க்கும் பசுகுதிரை
விரும்பும் மனிதன் தனை” என்று
சாட்டில் வாழும் பூணையிடம்
கூட்டிக் கொண்டு சென்றதுவே.

காட்டுப் பூணை மரத் திருந்து
காது தனக்குச் செவிடென்ன
மோட்டுப் பாம்பு தன்தலையை
நீட்டிப் பூணைக் குரைத்திடவே,

நீட்டுப் பாம்பின் குரல்வளையை
நெரித்து நகத்தாற் பற்றித் தன்
வேட்டைப் பல்லால் அதைக் கடித்து
விரைவர்யக் கொன்று தளவியதே.

காட்டில் வாழ்ந்த பூணை தனை
வீட்டில் வளர்த்தான் அவ்வேடன்
காட்டுப் பூணை இனங்களும்பின்
வீட்டுப் பூணை ஆகினவே.

நன்றி:

(சேந்தனின் பிள்ளைப்பாடஸ்கள்)

இல்லவிள்

இரகசிப் நெகள் இல்லவிள்

நிலா என்றும் அம்புவி
என்றும் நீங்கள் ஆஸயாய்
அழைக்கும் சந்திரனைப் பற்றித் தெரிந்து
கொள்ள உங்களுக்கும் ஆவலாக இருக்கும்.

இரவில் நீங்கள் நடக்கும்போது உங்களுடன் கூடவருவது போல தோண்றும் நிலவு ஏன் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து இறுதியில் காணுமலே போகின்றது? பின் எப்படிப் படிப்படியாக வளர்ந்து பூரண சந்திரனுகின்றது? அங்கே மெல்லிய கறுப்பு நிறமாகத் தெரிவது என்ன? ஒளவையார் இருக்கிறாரா? அல்லது முயல் தான் இருக்கிறதா? சிலசமயம் ஏன் சந்திரனைப் பாம்பு விழுங்கிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அறிய ஆவலாக இருப்பீர்கள்.

பூமியின் உபகோளான சந்திரன், ஞாயிற்றுத் தொகுதியில் உள்ள எல்லா உபகோள்களிலும் பார்க்கப் பெரியதாகும். பூமியின் விட்டத்தினைவிட (கி - மே நீளம்) சந்திரனின் விட்டம் கூட பங்கு சிறிதாகும். அதாவது பூமியின் விட்டம் 8,000 மைல்களாக இருக்க, சந்திரனின் விட்டம் 2,160 மைல்களாக உள்ளது. பூமியின் மேற்பரப்பினை 100% என எடுத்தால் சந்திரனின் மேற்பரப்பு 7.4% ஆகும்.

செல்வி ஏ. ஜி திராஜா,

இது தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டு பூமியையும் சுற்றிவர 28 நாட்கள் எடுக்கின்றது. இது தன்னைத் தான் சுற்றுகின்ற போதி லும் இதன் ஒரு பக்கம் மட்டுமே எப்போதும் பூமியை நோக்கியபடியிருக்குமாறு சூழலும். சந்திரன் பூமியைச் சுற்றும் பாதை ஓர் திருத்தமான வட்டவடிவமான பாதை அல்ல. பூமிக்கு மிகக் கிட்டி வரும்போது அதன் தூரம் 221, 500 மைல்களாகவும், பூமியைவிட்டு சுற்று

விலகிச் சுற்றும் போது பூமிக்கும் சந்திரனுக்கும் இடையிலான தூரம் 252,700 மைலாகவும் இருக்கும்.

பூமியில் உள்ளது போல் சந்திரனில் வளி மண்டலம் கிடையாது. இதனால் சூரியனது கதிர்கள் தடை இல்லாமல் சந்திரனின் மேற்பரப்பில் விழுகின்

நது இதனால் இங்கு பகலில் வெப்பம் மிகமிக அதிகம்.

இலங்கையில் சராசரி வெப்பநிலை 80° F ஆகும். ஆனால் சந்திரனில் பகல்நேர வெப்ப நிலை 215° F. வளிமண்டலம் இருந்தால் வெப்பத்தை ஓரளவு பாதுகாக்கும். சந்திரனில் வளி மண்டலம் இல்லாததால் வெப்பமணைத்தையும் இழந்து இரவில் -215° F ஆக உள்ளது.

காற்று இங்கு இல்லாததால் தூசுகள், நீர்த்துணிக்கைகள் விரைவில் அகற்றப்படாது. இதனால் சந்திர ஆகாயப்பரப்பு இரவும் பகலும் தூசு நிறைந்து பகல்கூட இருஷ்டதாகவே இருக்கின்றது. சூரியூளி படும் பக்கத்தை விட நிழலான பக்கம் அதிக இருளாக உள்ளது. அங்கு காலடி எடுத்து வைத்தவின் வெளி ஆய்வாளர்கள் இதனால் மிரவும் கஷ்டப்பட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டது.

சந்திரனின் தரையானது சாம்பல் நிறத்தில் இருந்து கொக்கோ பிறவுண் வரை வேறு பட்டுள்ளது. சந்திரதரை குண்டும் குழியுமான தோற்றம் கொண்டது குழி [Crater] எனும் போது, நடுவில் தட்டையான சமநிலமாகவும், சிறிது உயர்ந்த மதில்களால் இச் சமநிலம் சூழப்பட்டது போன்ற தோற்றம் (Walled-Plains) ஆகும். இந்த சமநிலத்தினுள் சிறிய மலைத்தொகுதிகள் காணப்படுகின்றன. நமைல் அகலத்திலும் குறைவான குழிகளுள் மலைகள் இருப்பதில்லை.

சந்திரனுக்கு செயலூளி இல்லை. சூரியனில் இருந்து பெறும் கதிர்களே பூமிக்கு சந்திர ஒளி

யாசப் பிரதிபலிக்கின்றது. சந்திரனில் மங்கலான கறுப்பு நிறமாக உங்களுக்குத் தெரிவது உண்மையில் தட்டையான சமநிலங்களே ஒரே சீரான மேற்பரப்புகள் குரிய வெளிச்சத்தைக் குறைவாகத் தெறிப்பதாலேயே அவை கறுப்பாகத் தோன்றுகின்றன. பூரண சந்திர நாட்களில் சந்திரனில் சில பகுதிகள் பிரகாசம் அதிகமான கோடுகளாக நிங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். இவை உண்மையில், மலைசிகரங்களில் பட்டுத் தெறிக்கும் குரியக்குரிகளே

சந்திரனில் மிக உயரமான மலைகள் உண்டு. எவ்வரல்ஸ்ட்டைவிட 1,000' உயரமான மலை ஒன்று அங்கு உண்டு. Leibnitz எனப்படும் அம்மலையின் உயரம் 30,000' ஆகும்.

'சந்திரகிரகணம்' பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு பூமி, சந்திரன், குரியன் ஆகியற்றின் ஒழுங்குகள் பற்றித் தெரியவேண்டியது அவசியம். குரியன் அசையாமல் நிலையாக நிற்கிரகங்களே குரியனைச் சுற்றி வருகின்றன. பூமியானது மேற்கில் இருந்து கிழக்கு நோக்கி சமூல்வதாலேயே குரியனானது கிழக்கில் உதித்து மேற்கில் மறைவது போல் எமக்குத் தோன்றுகிறது.

பூமியும் சந்திரனும் வெவ்வேறு தளங்களிலேயே (Level) குரியனைச் சுற்றுகின்றன. ஒரே தளத்தில் இவை மூன்றும் சுற்றும்போதும், குரியன், பூமி, சந்திரன் எனும் ஒழுங்கில் ஒரே நேர்கோட்டில் இவை வரும்போதுதான் சந்திரகிரகணம் நிகழ்கின்றது. இதனையே பாம்பு சந்திரனை விழுங்குதல் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள்.

குரியனின் கதிர்களை பூமி மறைப்பதால் ஏற்படும் நிழம்கூம்புள் சந்திரன் பிரவேசிக்கும்போதே [சந்திரன் மறைக்கப்படும்போது] பூரண சந்திரகிரகணம் நிகழ்கின்றது. கூம்பில் இருந்து முழுவதாக சந்திரன் வெளிவர விட மனித்தியாலம் எடுக்கும்.

இவ்வாறு குரியன், பூமி, சந்திரன் ஆகியன் ஒரே தளத்தில் இவ்வாறு வருதல் வருடத்தில் இரண்டு முறையே நிகழ்வதால் வருடத்தில் இருமுறையே சந்திரகிரகணம் ஏற்படுகின்றது.

குரியன், பூமி, சந்திரன் ஆகியன் இதே ஒழுங்கில், ஆனால் ஒரே தளத்தில் இல்லாது வெவ்வேறு தளத்தில் வரும்போதே 'பூரண' ஏற்படுகின்றது. இதற்கு குரியாளி சந்திரனில்

பூரணமாக்கப்பட்டு பூமிக்குப் பிரதிபலிப்பதே காரணமாகும்.

இதே போன்று குரியன், பூமி என்னும் ஒழுங்கில் ஆனால் வெவ்வேறு தளங்களில் சுற்றும்போது பூமியில் இருப்ப பகுதிக்கு சந்திரன் புலப்படாதாகயாலேயே 'அ மாவாசை' என்று கூறுகின்றோம்.

பூரண நிலைக்கும் அமாவாசை நிலைக்கு மிடையில் சந்திரனின் நிலையைப் பொறுத்து குரியவெளிச்சப் பிரதிபலிப்பு பூமிக்குப் பகுதி யாகவே தெரிவதாலேயே, ஒளி தெரிவதைக் கொண்டு நாம் வளர்பிறை, தேய்பிறை என்று கூறுகின்றோம்.

சந்திரனின் ஈர்ப்புவிசை, சந்திரன் பூமியை நெருங்குசையில் அதிகமாகி, பூமியை விட்டு சிறிது தொலைவில் செல்லும்போது குறைகின்றது. நிலத்தைவிட சமுத்திரமே ஈர்ப்பு விசையை அதிகம் பிரதிபலிக்கின்றது. இதனால் சமுத்திரநீர்மட்டம் 12 $\frac{1}{2}$ மணித்தியாலத்திற்கு ஒருதடவை உயர்கின்றது. சந்திரன் பூமியை விட்டு விலகும்போது நீர்மட்டம் குறையும். இவ்வாறு குறைதல் நீர் உயர்ச்சி ஏற்பட்ட 6 $\frac{1}{2}$ மணித்தியாலத்திற்கு பிறகே நிசழ்கின்றது. உயரும் நீருக்கும் குறையும் நீருக்கும் இடையோன வித்தியாசம் 9' ஆகும்.

ஆடுது பார்

ஆடுது பார் மயில்

ஆடுது பார் மயில் - ஆனந்தமாய்

ஆடுது பார் மயில்

பாடுது பார் குயில்

பாடுது பார் குயில் - கூ கூ என்று

பாடுது பார் குயில்

தேடுது பார் கலை

தேடுது பார் கலை - பிணையை எங்கும்

தேடுதுபார் கலை

கூடுது பார் மைனு

கூட்டம் கூட்டமாஸ் - கூடுதுபார்

கூடுதுபார் மைனு

- சிங்கையாழியான் -

ஜெவ் டேஜான்

இவர் மேற்கிந்திய விக்கட் காப்பாளர் களில் முதன்மையாகத் திசூல்பவர். டேஜான் அவஸ்திரேவியாவின் ஸ்டேவன் வோவை அடி வெய்ட் டெஸ்டில் வோல்வின் பந்துவிச்சில் கட்சி பிடித்ததன் மூலம் மேற்கிந்திய தீவுக்கு அதிகாரிய (கட்சிகளைப்) பிடிகளைப் பெற்று சாதனையை நிலை நாட்டினார். இவர் டெரிக் மஹேயின் 189 விக்டிம்ஸிலிரும் கூடுதலாகப் பெற்றார். டேஜான் அவஸ்திரேவியா மேற்கிந்திய தொடர் முடிவடைந்த போது 58 டெஸ்ட்களில் 187 கட்சிகளைப் பிடித்துள்ளார். 5 ஸ்டம்பிங் செய்துள்ளார். இதைவிட அவர் விக்கட் காப்பாளராக இல்லாது சாதாரண (F) வீல்டிராக விளையாடியபோது 2 கட்சிகளையும் பிடித்துள்ளார். மேற்கிந்திய விக்கட் காப்பாளர்களில் டேஜானும் மறையும் 100 விக்டிம்ஸாக்கு மேல்எடுத்துள்ளனர்க்கும் மறை 62 டெஸ்ட்களில் 181 கட்சிகளைப் பிடித்துள்ளார். 8 ஸ்டம்பிங் செய்துள்ளார். டேஜான்

விக்கட் கீப்பிங் உடன் திறமையாகத் துடுப்பெடுத்தாடக்கூடியவர். இவர் கடைசியாக முடிவற்ற அவஸ்திரேவியத் தொடருடன் 1801 ஒட்டங்களை 37.34 என்ற சராசரியுடன் பெற்றுள்ளார். இவரது 192 விக்டிம்ஸில் கழல் பந்து விச்சாளர்கள் மூலம் 12 பேரையே ஆட்டமிழக்கச் செய்தார். இது இவரது மொத்த விக்டிம்ஸிலின் 6.25% ஆகும். ஆனால் 180 பேரை வேகப்பந்தாளர்களுடைய கூட்டு மூலம் ஆட்டம் இழக்கச் செய்துள்ளார். இது இவரது மொத்த விக்டிம்ஸிலின் 93.75% ஆகும்.

வ. ஜெயந்தன்

டேஜான் மல்கம் மாவுவின் பந்து விச்சில் 51 பேரையும் ஜோயல் கானரின் பந்து விச்சில் 33 பேரையும், கேர்ட்னி வோல்ஸ் மூலம் 23 பேரையும், 22 பேரை மைக்கல் கோல்டிங் மூலமும் ஆட்டமிழக்கச் செய்தார். இவர் 72 விக்டிம்ஸிலின் தனது தாய் நாட்டிலும் (34ஆம் பக்கம் பார்க்க)

என் சுரிதை

எனது உடல் அமைப்பு, கட்டுக்குலையாத கெம்பீரமான அழகான தோற்றம், வாளிப் பான உடல் அமைப்பு எல்லாம் காண்போரை மயக்கின. நானே என்மீது மோகம் கொண் டேன்.

கப்பல் வாணிபரும், கோழல்வரருமான சீமான் ஒருவர் என்னைக் கண்டார். எனது அழகிய இளமைத் தோற்றத்திலே, மனதைப் பறிகொடுத்தார். என்னைத் தனக்குச் சொந்த மாக்கிக் கொள்ள ஆசைப்பட்டார்.

விலை பேசப்பட்டது. சொன்ன விலையைச் சுணங்காது கொட்டிக் கொடுத்தார். நான் அவருக்கு உரிமையானேன். அன்போடு என்னை எடுத்துக்கொண்டு தன்வீடு போய்ச் சேர்ந்தார். வீட்டை அடைந்தோம். அது வீட்டில், மாளிகை.

'அன்புடையவளே! இதோ நீ விரும்பிய பரிசு' என்று என்னைத் தன் மனைவியிடம் கொடுத்தார். அந்தச் சீமாட்டி என்னை எடுத்துப் பார்த்துப் பரவசமானான். 'நான் விரும்பியது இதுவே' என்று சொல்லி என்னை அணைத்து மகிழ்ந்தாள். நான் சீமான் வீட்டு செல்லப் பின்னொயானேன்.

அன்று மாலை கழித்து நிலவு உதயமான போது சீமானும் சீமாட்டியும் நிலா முற்றத் திலே அமர்ந்து இருக்கும்போது என்னைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டார்கள். என்னைக் கடும் வெய்யிலிலோ, கடும் மழையிலோ பாவிக்கக் கூடாதென்றும் உல்லாசப் பயணங்களில் மாத்திரம்தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும்

தீர்மானித்தார்கள். அதன்படியே, அர்களின் உல்லாசப் பயணங்களின் போதும், உயரிய விருந்துகளின் போதும், அந்தச் சீமாட்டியின் பக்கத்தில் இருக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

விடுமுறை நாட்களிலும் கடற்கரைக்கு உலாவச் செல்லும் நாட்களிலும் சீமாட்டி தன்னுடன் என்னை மிகுந்த விருப்பத்தோடு எடுத்துச் செல்வார். என்னை விரித்துக்கொண்டு பெருமித்துடன் நடந்துசெல்வார். அப்போது தோழியர்கள் 'தோசை விரித்த அழகான மயிலைப் போவிருக்கிறீர்கள்' என்று புச்சிந்து கூறுவார்கள். சிறப்பான எனது மேனியழகை வியந்து கூறுவார்கள். சீமாட்டி மணமகிழ்ந்து அன்போடு என்னைத் தடவிக்கொடுப்பாள்.

சடும் வெயில், மழை பட்டோ - மற்றவர் கண்பட்டோ, நான் அகமகிழ்ந்து விடுவேனே என்று பயந்து என்னைத் தன் கண்ணைப்போல காத்து வந்தார் சீமாட்டி.

செல்வி சரவணபவான் சுமித்திரா
பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரி

இப்படி சீரும் சிறப்புடன் பேரும் புகழுடன் ஆறு ஆண்டுகள் ராஜபோகத்தில் வாழ்ந்தேன். எனக்கு இணையானவர்கள் இவ்வுலகில் இருக்கிறார்களா என்ற செருக்குடனும், மமதையுடனும் வாழ்ந்தேன். என் உடன்பிறவிகள் வீதியால் போவதைக் காணும் போதெல்லாம் அவர்களை ஏனாம் செய்து சிரிப்பேன். அவலட்சணங்கள் என்று அவர்களை அவமரியாதை செய்வேன்.

அவர்கள் வாடி முகம் கறுத்து கணிக்குறுகிப் போவதைப் பார்த்து கைகொட்டிச் சிரித் திருக்கிறேன். அன்பும், கருணையும் தான் உல (32ஆம் பக்கம் பார்க்க)

கில் மகா சக்தியென்பதை மறந்து, அழிந்து போகும் அழகையும், ஆணவத்தையும் நம்பி நடந்தேன்.

ஒருநாள் மாலை நேரம். வழக்கம் போல சீமாட்டி என்னை விரித்துப் பிடித்துக்கொண்டு அழகிய சாலையிலே நடந்து கொண்டிருந்தாள். தென்றல் வந்து தீண்ட, அவள் தன்னை மறந்து கனவுல்கிலே சுஞ்சரிக்கின்ற கண்ணிடக்கையைப் போல் தன்னை மறந்து நடந்துகொண்டிருந்தாள். அவள் நடைபாதையை விட்டுவிலகி, சாலையின் நடுப்பகுதியிலே நடந்துகொண்டிருக்கும் போது, பயங்கர வேகத்துடன் வந்து கொண்டிருந்த ஒரு மோட்டார்வண்டி அவளைப் பலமாக உராய்ந்து கொண்டு போகும்போது அவள் கைகளிலிருந்து நான்

பிடுங்கியெறியப்பட்டு, பல யார்களுக்கப்பால் போய் உடைந்து விழுந்தேன். சீமாட்டி மயிரிழையில் காயமின்றித் தப்பினால் ஆனால், எனக்கோ... உடம்பில் பல பாகங்கள் கிழிந்து போய் விட்டன. கம்பிகள் என்று நீங்கள் சொல்லும் எனது எலும்புகள் நொருங்கி முறித்துவிட்டன. முள்ளந்தண்டு முறிவுபட்டு, அந்தச் சாலையோரத்திலே கிடக்கின்றேன். எனது சீமாட்டி ஒடி வந்தாள். முறிந்துகிடக்கும் என்னை எடுத்துப் பார்த்தாள்;

'இது உதவாதது' என்று சொல்லித் தாரத்தே தூக்கி எறிந்தாள். திரும்பிப்பார்க்காமல் நடந்து சென்று மறைந்தாள். நான் இன்று நடுத்தெருவிலே...

அர்ச்சனை ஏற்பாடு செய்த தைப்பொங்கல் -88, பரிசுப் போட்டியில், சுயசரிதை ஆக்கத்துறையில் இரண்டாவது பரிசு பெற்ற கட்டுரை இது' மூன்றும் பரிசுபெற்ற கட்டுரை கீழே தரப்படுகிறது.

பே(6)

ஏன் சீயியச்சுருங்கி

இன்று நான் கொழும்பில் ஸ்ரீஜெயவர்த்தனப்புர விதியிலுள்ள குப்பை மேட்டின் மத்தியில், எனது கடந்தகாலத்தை நினைவுகூர்ந்து மனக்குமுற லோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் யார்? எனது கதை என்ன? என்று கேட்கிறீர்களா? ம..... அது ஒரு பெரிய கதை! சொல்கிறேன் கேளுங்கள்-

நான் பிரெஞ்சு தொழில் நுட்பத்துடன் கே.ஜி (K. G) தொழிற்சாலையில் உருவாக்கப்பட்டேன். என்னேடு பல லட்சக் கணக்கில் எனது நண்பர்களும் உருவாக்கப்பட்டார்கள். ஆண்டவன் உயிர்களைப் படைப்பது போல கே.ஜி நிறுவனமும் (பிளாத்திக்கிலிருந்து) எம்மைப் படைத்தது. நாம் இயந்திரங்களின் உதவியினாலும் தொழிலாளர்களின் கைவண்ணத்தினாலும் பேனுக்களாக மறுபிறவி எடுத்தோம்.

நாம் மஞ்சள் நிற பிளாத்திக் கூடை அணிந்து, மஞ்சள் நிறத் தொப்பி உடுத்தி

பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாகவும், கவர்ச்சி யாகவும் இருந்தோம். ஒரு தொழிலாளி எமக்கு மைவிட்டு உயிரித்தார். எமக்கு "நெனோஸ்ட்" என்று நாமகரணமும் செய்தார்கள். அப்போது நாம் எதற்குப் பயன்படப் போகின்றோம் என்பதுகூட எமக்குத் தெரியாது. நாம் ஒருவருக்கொருவர் சம்பாவித்துக் கொள்ளும்போதுதான் எமது நண்பர்களில் ஒருவர் சொன்னார், நாம் கடதாசிகளில் எழுதுவதற்கென்றே படைக்கப்பட்டோமாம். ஆனால் எழுதுவதென்றால் என்ன வென்றே எமக்குத் தெரியாது.

மறுநாள் நாம் பெட்டிகளில் அடைக்கப்பட்டு வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டோம். நாம் எங்கு போகின்றோம் என்பதே எமக்குத் தெரியாது. (நாம் முக்காலமும் அறிந்த ஞானிகளா என்ன!) தொடர்ந்து பயணம் செய்து கொண்டிருந்தோம். பின்னர் ஒரு பெரிய கடைக்கு முன்னால் நமது வண்டி நிறுத்தப்பட்டு நாம் அக்கடைக்கு விற்கப்பட்டோம்.

பின் அந்தக் கடையின் கண்ணுடு அலு ராரிக் குள் அழகாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டோம்.

இரண்டு நாட்களாக வீதியில் செல்லும் பலரக மனிதர்களையும், பலவித வாகனங்களையும் பார்த்து ரசித்தபடி எதிர்கால சிந்தனையற்று மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து கிடந்தேன்.

செல்வி சுகிர்தா இராமசாமி,
மகாஜனங்க கல்லூரி, தெல்லிப்பழை.

மூன்றாம் நாள் ஒரு பெரிய வர் எமது கடைக்கு விஜயம் செய்தார். பல பொருள்களையும் வாங்கும்போது தற்செயலாக என்னைக் கவனித்தார். எனக்குரிய பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு என்னைத் தமக்குச் சொந்த மாக்கிக் கொண்டார். எனக்கு முதன்முறையாக வியர்த்தது. ஏனெனில் என் எதிர்கால பயம் என்னைக் கொவிப்பிடித்துக் கொண்டது. பலவாறுக்கச் சிந்தித்தபடியே அவரது சட்டைப்பைக்குள் நான் பிரயாணம் செய்தேன். எனக்கு அப்போது அவர் யாரென்பதே தெரியாது.

அவர் பி. பி. சி (B. B. C) நிறுவனத்தின் இலங்கைக்கான செய்தி நிருபர் கிறிஸ்தந்தோல் என்பதை சிலநாட்களின்பின் உணர்ந்து கொண்டேன். எனது எதிர்காலம் வளமான தாக அமையும் என எதிர்பார்த்தேன். அவர் போகுமிடமெல்லாம் கூடவே நானும் பயணம் செய்வேன். அவர் ஐஞ்சிதபதி பிரதமமந்திரி, மேலும் பல அமைச்சர்கள், அறிவாளிகள் என ஒவ்வொருவரையும் பேட்டி காணும் போதும் எனது மனம் பெருமிதத்தால் துள்ளும். மகிழ்ச்சிக்கடலில் மிதக்கும். கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிதல்லவா? ஆனால் கிறிஸ்தந்தோல் அவர்கள் ஒவ்வொரு முறையும் என்னை உபயோகிக்கும்போது நான் அடையும் வேதனையை எழுத்திலே வடித்தவியலாது.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக என்னுயிர் போவது எனக்கே விளங்கும். ஆனாலும் கிறிஸ்தந்தோல் அவர்கள் எழுதும் ஒவ்வொரு ஆக்கங்களுக்கும் நானே மூலகாரணமாய் இருந்தேன் என்பதால் நான் அந்த வேதனையை மறந்திருந்தேன்.

ஆனால் என் வாழ்க்கை மூன்று மாதங்களில் முடியப் போகிறது என்பதை யார் கண்டார்கள்? அந்த ஆண்டவனுக்குக்கூட தெரியுமா என்பது சந்தேசம்தான்.

ஒருநாள் என் உயிர்நாடியான மையெல் லாம் தீர்ந்து போய்விட்டது. என் நெஞ்சு கவலையால் விம்மியது. மறுநாள் நான் இருந்த இடத்தில் எனது நன்பர்களில் ஒருவன் இருந்தான். அவஸ் என்னிலையைப் பார்த்து ஏளனமாக சிகிக்கும் போதெல்லாம் எனக்கு ஆத்திரம் வந்தது. இனி ஆத்திரமடைந்து என்ன பயன்? என் விதியை அல்லவா நோக் வேண்டும்? “காவோலை விழ குருத்தோலை சிகிக்கும்” என்பது அவனுக்குத் தெரியாமலா போய் விட்டது?

இன்று நான் என் கடந்த காலத்தை நினைவுகர்ந்தாலும் என் எதிர்காலம் என்னை ‘நடுங்கச் செய்கிறது. என் முடிவுநாள் என்னை நெருங்கி விட்டது. அதை நோக்கி ஒவ்வொரு நாளையும் ஒவ்வொரு யுகமாகக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ம..... ஆனைக்கொரு காலம் பூணிக்கொரு காலம்...’

மின்னைல்

கன்னங் கரிய வானிலே.

சின்னங்கு தறிய மின்னலாம்

நடு நடுசிகித் தோன்றுமாம்

நடு நடுசிகி மறையுமாம்

பள் பள்ளன்று மின்னியே

மனம்பள்ளன்று மறையுமாம்

கொடி கொடியாய் மின்னியே

நூடி இரண்டில் மறையுமாம்

துள்ளும் மின்னல் கொடிகளாம்

வெள்ளி எல்லாம் பூக்களாம்!

ச. வெ. பஞ்சாச்சரம்

ரென்னிஸ் பிறந்த கதை

இன்று உலகில் வாழும் உயர்மட்டக் குடும்பங்களின் பொழுதுபோக்கு 'ரென்னிஸ்' விளையாட்டுதான். காலையிலும் மாலையிலும் ரென்னிஸ் மட்டையாட்டாக்கட்டை) தோளில் போட்டவாறு கோட்டிற்குச் சென்று விளையாட்டிட்டு வருவார்கள். உலக நாடுகளில் பல, கோடிரூபா பெறுமதியான பரிசுகளை ரென்னிஸ் வெற்றியாளருக்கு வழங்குகின்றது. இத்தகைய ரென்னிஸின் கதை உங்களுக்குத் தெரியுமா? தெரியாவிட்டால் தொடர்ந்து படியுங்கள்.

ரென்னிஸில் பிறப்பிடம் பிரான்ஸ் தேசத்தின் பாரிஸ் நகரமாகும். அங்கு பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டில் வட்டமான மட்டையால் ஒருவகை உருண்டைக் கொட்டையை விளையாட்டாக அடித்தனர். வெகு விரைவில் அது பரவியது. பிரான்சில் மன்னர் இதனை வெகுவாக ரசித்தார். அது 'ஜோடி பெளமீ' என அழைக்கப்பட்டது.

1292ஆம் ஆண்டு ஒரு பந்து உருவாக்கப்பட்டது. தலையிரும், பஞ்சம் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட பந்து மட்டையால் அடிக்க இலகுவாக இருந்தது அதனால் அதனையே பலரும் பயன்படுத்தினர். இவ்வாறு வளர்ந்த ரென்னிஸிற்கு பதினாறும் நூற்றுண்டு ஒரு பொற்காலமாயிற்று.

பிரான்சிய மன்னர்களான முதலாம் பிரான்சில், இரண்டாம் ஹென்ரி, ஒன்பதாம் சார்ஸ்ல், நான்காம் ஹென்ரி ஆகியவர்கள் ரென்னிஸ் விரும்பி விளையாடினார்கள். அதனை வளர்க்க உதவினார்கள். முதலாம் பிரான்சில் ரென்னிஸ் விளையாடுவதற்கேற்ற மைதானத்தை (Court) தன் னாவரி அரண்மனையில் அமைத்தான். இது 1530ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து மைதானங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1596-ல் பிரான்சில் 250 மைதானங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஏழாயிரம் மக்கள் இதனை ரசித்தனர்.

இவ்வாறு பிரான்சில் பிறந்த ரென்னிஸ் இத்தாலி, ஜேர்மனி, ஓஸ்தியா, கவீடன், ரஷ்யா, நெதர்லாந்து தேசங்களுக்குப் பரவி

யது. ஸ்கொட்லாந்து தேசத்தினாடாக இங்கிலாந்தை அடைந்தது. இங்கிலாந்தின் எலிச பெத் மகாராணி வின்ஸ்டன் மாரினையில் ஒரு மைதானத்தை அமைத்து ரென்னிஸை வெகுவாக இரசித்தார்.

இவ்வாறு வளர்ந்த ரென்னிஸ் 1873ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தின் 'வேல்ஸ்' எனுமிடத்து மேஜரான வாஸ்டர் சி. விங்பீல்ட் என்பவரால் நவீனப்படுத்தப்பட்டது. வேல்ஸ் விருந்து நியோர்க் நகரை அடுத்த 'ஸ்ராரென்' தீவிற்கு ரென்னிஸ் சென்றது. இங்குள்ள கிரிக்கட் - பேஸ்போல் சமூகத்தால் அமெரிக்காவெங்கும் ரென்னிஸ் விளையாட்டு பரவியது.

அமெரிக்காவில் ரென்னிஸின் தந்தை என 'ஜேம்ஸ்வெட்' என்பவர் அழைக்கப்பட்டார் காரணம் இவர் அமெரிக்க தேசிய ரென்னிஸ் சங்கத்தை நிறுவியதால் ஆகும். இவர் இச்சங்கத்தில் 21 வருடங்கள் தலைவராக இருந்தார். 1900ம் ஆண்டில் 'மொரிஸ் மெக்ஸெல்லின்' என்ற அமெரிக்கர் 'கனன்பேஸ்' என்ற புதிய இன ஆட்டமுறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

— நல்லூர் தபா —

அமெரிக்காவில் தேசிய அஸ்வில் ஏழு மைதானங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றில் இரண்டு நியோர்க் நகரும், பொஸ்டன், மற்றும் பல இடங்களிலும் அமைந்துள்ளன.

அவுஸ்திரேலியாவில் 1874-ல் தாஸ்மானியாவிலும், 1882-ல் மெல்பேர்ஸ்னிலும், ரென்னிஸ் மைதானங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பிரான்சில் 'போர்டியாக்ஸ்' என்ற ரென்னிஸ் மைதானமும் அமைந்துள்ளது.

ரென்னிஸ் பந்து 58 கிராம் நிறையுடையது.

இதோ... ஒரு

கடந்த மூன்று மாதத்திற்கும் மேலாகப் பாடசாலைகள் நடைபெறவில்லை. நீண்ட விடுமுறை. இப்படி ஒரு நீண்டவிடுமுறையையென்பள்ளிப்பருவத்தில் அனுபவித்ததே இல்லை.

ஓரே கூத்தும் கும்மாளமும்தான்! விளையாட்டும் வேடுக்கையும், கோயில் திருவிழாக் கருப்பாகக் கழிந்தன பொழுதுகள்!

காந்திமகான்!

பொழுதுபோக்கென்று எதுவும் எனக்கு இல்லை. மின்சாரம் இல்லாததால் டி.வி பார்க்கக் கூட முடியாதே! வாரெனில் கேட்பதற்கும் மூட் வரவேண்டுமே! ஏதாவது சிறுவர் நிகழ்ச்சி, நாடகம் என்றால் மட்டும் மனம் வாரெனியை நாடும்.

நீண்ட விடுமுறைக்குப் பின்னர் மீண்டும் நாளைபாடசாலை ஆரம்பமாவதற்கான அறிகுறி கள் தெரிகின்றன.

‘கோபி.. விளையாட்டுக் கானும். இனி புத்தகத்தை எடுத்துப்படி... அதட்டுகின்றார்கள் அம்மா.

‘கோபி நல்ல பிள்ளை அல்லே, என்றை அப்பு அல்லே... இன்டைக்கு விளையாட்டு வேண்டாம்.. தம்பி.. படி ராசா...’ அடுத்த வினாடி அம்மா கொஞ்சலாகக் குழுகின்றன.

அன்பாகச் சொன்னால்தான் தன் மகன் கோபிக்கு பிடிக்கும் என்பது அம்மாவுக்குத் தெரிந்த விஷயம்.

அதுதான் அதிகாரமாக ஒங்கிய அம்மாவின் குரல். அடுத்த வினாடியே அடங்கி ஓய்ந்து விட்டது.

‘படி... படி’ என்ற அம்மாவின் பாட்டுக் கேட்டே எனக்கு அலுத்துவிட்டது!

இன்றும் அம்மாவின் அன்புக் கட்டளையை ஏற்றுப் புத்தகமும் கையுமாக ஒரு மூலையில் போய் அமருகின்றேன். சத்தம் போடாமல் மெதுவாக வாரெனியைத் திருகுகின்ற ன். வாரெனில் நினையத்திலிருந்து காந்திமகானின்

நினைவுச் சிதறல்களாக ஒரு சம்பவம் ஒலிக்கின்றது. ஆர்வத்துடன் செவிமடுக்கின்றேன். வாரெனியின் சத்தத்தைக் கூட்டிவிடுகின்றேன். வாரெனியில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்த சம்பவம் என் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது.

‘ஒருநாள் காந்தி மகானின் பேரூவையாரோ திருடி விட்டார்கள். யார் திருடனார்கள் என்று காந்திஜிக்குத் தெரியாது. அதனை அவர் அறிய விரும்பவும் இல்லை. ஆனால் அவருக்குத் தன் அழகிய பேரை தொலைந்து விட்டதே! தன் கண்ணே போலக் காத்து வந்த அழகிய பொருள் ஒன்று தவறிவிட்டதே என்ற கவலைதான்:

‘அழகிய பேரூவை வைத்திருந்தது என்தவறுதான்! அதுதான் பிறரைக் களவெடுக்கத் தூண்டிவிட்டதே... யாரையோ கள்வாருக்கிவிட்டதே... என் கலங்கினார். அன்றிலிருந்து பிறரைக் கவரும் எந்தப் பொருளையும் பாவிப்பதில்லையென முடிவு செய்தார். தன் தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்தவும் செய்தார்.

வாரெனியில் ஒலித்த அந்த காந்திஜியின் நினைவுச் சிதறல்கள் என்னைச் சிந்திக்கத் தூண்டியது.

என்னை ஏதோ ஒன்று உறுத்தியது. என்மனச்சாட்சி என்னை இடித்துரைத்தது. “நீதான் அன்று சேரைந்த திருடனங்கினும்... நீ அன்று அந்தக் கடிகாரத்தைப் பாடசாலைக்குக் கொண்டு சென்றதே தவறு. அதைக் கொண்டுபோன நீ, சேரனுக்கும் அதைக்காட்டி யிருக்கலாம். தவறு உண்மீது தான்” என்னை நானே கேட்டுக்கொண்ட கேள்விகள் இவை. நீ அன்று கொண்டு போயிராவிட்டால் உண்மணிக்கூடு திருப்பட்டிருக்குமா? சேரன் திருடனமிருப்பானு? மணிக்கூடுமைடைந்திருக்குமா?

எதற்குமே பதிலளிக்க முடியாமல் தினரிய என் நினைவுகள் கடந்த தவணையின் இறுதி நாட்களை நோக்கிச் செல்கின்றன:

என் அப்பாவும் ஒமானிலிருந்து லீவில் வந்து நின்றார். தம் பிள்ளைக்காக எந்தப் பொருளையும் என்ன விலை கொடுத்தும் வாங்கி வருவதில் இந்த வெளிநாட்டு அப்பாமாருக்குத்தான் எத்தனை ஆர்வம். இல்லை... இல்லை... (14ஆம் பக்கம் பார்க்க)

வெளியோசிக்கொண்டு

சிறப்புச் சிறுகதை

சீரமைவார் செற்றுவது

காட்டின் ஊடாசச் சலசலத்து ஒடும் ஆற்றில் வருடம் முழு வதும் நீர் இருக்கும். பளிங்குபோல அவ்வளவு தெளிவான நீர், காட்டு விலங்குகள் அந்த நதியில் நீர் அருந்தித் தாகம் தீர்த்துக்கொண்டன. காட்டு யானைகள் அந்த நதியில் இறங்கி தும்பிக்கையால் நீரை உறிஞ்சி உடம்பினைச் சுத்தமாகக் கழுவிக் கொண்டன. பின்னர் நீரில் சரிந்து படுத்து தம்மைக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டன.

யானைகளுக்கு எப்போதும் சுத்தம் மிகவும் பிடித்தமானது.

பன்றிகள் அவ்வாறல்ல. அவை ஆற்றங்கரைக்கு வருவது நீர் அருந்துவதற்கு மட்டுந்தான். சேற்றில் புரண்டு எப்போதும் சேற்று மனத்துடன் அசுத்தமாகக் காணப்படுவன.

காட்டு யானைக் கூட்டத்தின் தலைவனான பெரியயானை, எல்லா யானைகளும் குளித்துக் கரையேறிய பின்னரே ஆற்றில் இறங்கிக் குளிக்கும் வழக்கமுடையது. ஒருநாள் ஆற்றில் இறங்கிக் குளித்துவிட்டுக் கரையேறியபோது, எதிரில் சேற்றில் குளித்துவிட்டு பன்றி ஒன்று வந்தது. உடம்பைச் சிலிரத்துச் சேற்றை உதறியபடி பன்றி எதிரில் வந்தது. அதனைக் கண்ட பெரிய யானை ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்றது.

‘என்ன அதிசயம். இந்தப் பெரிய யானை என்னைக் கண்டதும் மரியாதையாக ஒதுங்கி நிற்கிறது. இவருக்கு என்னில் சரியான பயம் போல இருக்கிறது’ என்று பன்றி என்னி இறுமாப்புக் கொண்டது.

பன்றி நெருங்கிவர தன்மீது சேறுபட்டுவிடலாம் என்ற அச்சத் தில் யானை மேலும் பாதை ஓரமாக ஒதுங்கியது.

‘வேண்டாம், வேண்டாம் இவ்வளவு போதும். மரியாதை இருந்தால் சரி, இனி நீ போகலாம்’ என்றபடி பன்றி யானையைக் கடந்து சென்றது.

பெரிய யானை தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டது.

‘பெரியயானைக்கு என்னில் சரியான பயம். சரியாகப் பயந்தவர். பெரிய யானைக்கு என்னில் சரியான பயம். என்னைக் கண்டதும் ஒதுங்கி நின்று வழிவிடுவார். கூப்பிட்டால் ஒடு வருவார். சொன்ன வேலைகளைச் செய்வார்’ என்று தன்பாட்டில் கூறியபடி பன்றி சென்றது.

பன்றி கூறிக்கொண்டு செல்வதை வளையில் எலி ஒன்று கேட்க நேர்ந்தது. வளையில் இருந்து வெளியில் வந்து எட்டிப் பார்த்தது.

‘பன்றிக்குப் பெரிய யானை பயமா? அட்டா இவ்வளவு சிறிய பன்றிக்கு அவர் அவ்வளவு பயம் என்றால், பன்றியிலும் சிறிதாக இருக்கிற எனக்கு அவர் எவ்வளவு பயப்பட வேண்டும். ஒரு தடவை பெரிய யானையை வெருட்டித்

தான் பார்க்க வேண்டும்’ என்று எலிப்பிள்ளை என்னிக் கொண்டார்.

★ செங்கை ஆழியான ★

மறு நாள் காலை இனிமையாக மலர்ந்தது. குரியன் கிழக்கு வானில் இளங்கூட்டைப் பரப்பிக் கொண்டு எழுந்தான். காடு விழித்துக்கொண்டது; பலவகையான பறவைகள் நீர்-நிலைகளை நாடித் திரள் திரளாக வானத்தில் பறந்து சென்றன. இவை இரைதேழிச் சென்ற விலங்குகள் இரையை மீட்டபடி, பற்றைகளுக்குள் ஒதுங்கித் தம்மை மறைத்துக்கொண்டு, ஓய்வெடுத்தன.

பசிதீராத மர்ன் கூட்டம் ஒன்று, இளம் வெயிலை அனுபவித்தபடி புஞ்சளை மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. பெரிய யானை ஆற்றில் இறங்கிக் குளித்துக்கொண்டிருந்தபோது,

எருமைகள் பல மறுக்கரையில் முசியபடி நீரை அருந்தின.

பெரிய யானை ஆற்றில் குளிப்பதை, எலிப்பிள்ளை கண்டார்.

'இவருக்கு என்னில் எவ்வளவு பயம் இருக்கிறது என்பதை இன்றைக்குப் பார்க்க வேண்டும்' என்று முடிவு செய்தார்.

'யானையாரே...' என்று கூப்பிட்டார்.

பெரியானைக்குக் கேட்கவில்லை. அது மகிழ்ச் சியாக ஆற்று நீரைத் துழ பிக்கை யால் உறிஞ்சி எடுத்துத் தன்மீது வாரியிறைத்துக் குளித்துக்கொண்டிருந்தது.

'யானையாரே, யானையாரே...' எலிப்பிள்ளை பலமாகக் கூப்பிட்டார்.

பெரிய யானை கரையைப் பார்த்தது. எறும்பு அளவில் எலிப்பிள்ளை தெரிந்தார். சளகுகள் போன்ற காதுகளை அசைத்தபடி, 'என்ன?' என்று கேட்டது.

'இங்கே ஒருக்கா வாரும். சொல்கிறேன்.'

அவள் சிரிசிரியென்று சிரித்தாள்.

'சோக்கான கதை, டடி.'

'அப்ப நீங்கள் அப்பாவுக்கு ஒரு கதை சொல்லுங்கோ?'

அவள் சிறிது நேரம் யோசிப்பவள் போலக் காணப்பட்டாள்; பின்னர் கூறினாள்.

'பெரியானை கூப்பிட்டதும் வந்தது. போகச் சொன்னதும் போன்று. அதனால் எலிப்பிள்ளைக்கு வலு தலைக்கனமாம். இந்தக் காட்டில் நான் தான் உருவத்தில் சிறியவன். சிறியவனுக்குத்தான் பலம் என்று என்னிக்கொண்டது. கம்பீரமாக நடந்து சென்றது. அப்போது தூரத்தில் காட்டுப்பூஜை ஒன்று வந்ததாம். இவரையும் ஒருக்கா வெருட்டு வம் என்று எலி என்னியதாம். 'ஓய், பூனையாரே, இங்கே வாரும்' என்று கூப்பிட்டதாம். எலியைக் கண்ட பூனையார் பற்களை நெருமிக்கொண்டு பாய்ந்து வந்தார். அவ்வளவு தான். எலிப்பிள்ளையார் சரி.' என்றால் ஹம்சா.

ஸ்ரீமாந்திரபூஷணி அப்பா சொல்லுங்கோ?

'ஏதோ அவசரமாக்கும். என்னவென்று கேட்போம்.' என்று என்னியபடி பெரிய யானை கரைக்கு வந்தது. எலிப்பிள்ளைக்கு வலு சந்தோசம். பெரிய யானைக்கு என்னிடம் இல்லவை பயம் இருக்கிறது.

மலைக்குன்று போன்ற உடம்பிலிருந்து நீர் சொட்டுக் கொட்டக் கரையேறிய யானை கேட்டது. 'என்ன சங்கதி?'

பெரிய யானையை எலிப்பிள்ளை நன்றாகப் பார்த்தார். ஏற இறங்கப் பார்த்தார். எதையோ தேடுவது போலப் பார்த்தார்.

'சரி, சரி... இனி நீர் போய்க் குளிக்கலாம்.'

'அது சரி, எதுக்கு வரச் சொன்னீர்?'

'இல்லை இல்லை என்னுடைய காற்சட்டையைக் காணவில்லை. ஒருவேளை அதை நீர் எடுத்து அணிந்து கொண்டு குளிக்கிறீரோ என்று பார்த்தேன்.' என்றது எலி.

யானைக்குச் சிரிப்புச் சிரிப்பாய் வந்தது. மனதிற்குள் சிரித்தபடி ஆற்றில் இறங்கியது.

'எப்படி கதை, ஹம்சா?' என்று மகளைக் கேட்டேன்.

'சாய்...சாய்... உது சரியில்லை. எலி செய்த சிறிய குறும்பிற்கு இப்படித் தண்டனை கொடுக்கக்கூடாது.' என்றேன் நான்.

'அப்ப எப்படிக் கதையை முடிக்கிறதாம், டடி?'

'நான் சொல்லவா?'

'சரி சொல்லுங்கோ.'

'பூனை பாய்ந்து வந்ததாம் எலிப்பிள்ளைக்குப் பயம் வந்துவிட்டது. திரும்பி ஓடத் தொடங்கினார்டு சும்மா தான் கூப்பிட்டேன், அந்தப் பெரிய யானையே வந்தது. பூனையாரையும் சும்மாதான் கூப்பிட்டேன். அதுக்கேள்விவர இப்படித் துரத்துவான்? என்ன இருந்தாலும் பெரியவர்கள் பெரியவர்கள் தான். என்ற எண்ணமிட்டபடி எலிப்பிள்ளை வளைக்குள் நுழைந்து கொண்டது. தப்பியது அருந்தப்படு என்று பெருமுச்சவிட்டது.'

என்மகள் என்னைத் திருப்பியுடன் பார்த்தாள்.

'நல்ல கதை. குட்டைநற் டடி.'

(11 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தனிப்பிரியம் என்றே சொல்லாம். என் அப்பா வும் எனக்காக விதமிலி தமாகப் பேனு, பென் சில், பென்சில்கட்டர், விளையாட்டுச்சாமான்கள் என்றெல்லாம் வாங்கி வந்திருந்தார்; அப்பா வாங்கி வந்தவைகளை நண்பர்களுக்குக் காட்டிப் பெருமைப்படுவது பின்னைகளுக்குப் பிரியமான ஒன்று அல்லவா?

நானும் தினமும் ஒவ்வே வான் ரூபப் பாடசாலைக்குக் கொண்டு செல்வேன். தினமும் வகுப்பு ஆரம்பமாக முன் என்பேனு, பென் சில், ஸ்கல்பாக் பார்க் கவே என் நண்பர்கள் என்னைச் சுற்றிக் கொண்டு விடுவார்கள். என்னைச் சுற்றி ஒரு நண்பர்கூட்டம் இருப்பதே எனக்குப் பெருமை!

‘டே கோபி! வடிவான பேனையடா’ -அழகை ரசிக்கும் என் நண்பன் சுதன்.

‘எனக்குத் தாறியா கோபி... உன்னிடம் நிறைய இருக்குத்தானே? - எதையும் கேட்டு வாங்கிப் பெற்றுக் கொள்ளும் என் நண்பன் மதன்.

‘நல்ல வடிவான பென்சில்கட்டரடா... எனக்கெண்டால் பாவிக்கவே மனம் வராது... பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம்’ - நப்பி. என்று எம்மால் அழைக்கப்படும் நண்பன் ராஜ்.

‘உன் அப்பா எல்லாம் விதம் விதமாக உனக்கு வாங்கிக்கொண்டு வந்திட்டார்’ - ஒருவித பொருமையுடன் கூறும் என் நண்பன் கரேஸ். இப்படி ஆரவாரமாக இருக்கும்.

‘எங்கடை அப்பாவும் சவுதியால் வரும் போது எனக்கு எல்லாம் வாங்கி வருவார் தானே’ - சில குரல்கள் ஆற்று மையுடன் ஒலிக்கும். பெரும்பாலும் என் நண்பர்கள் அனைவரது அப்பாக்களுக்கென்றாட்டில்தான். எல்லோருமே அநேகமாக வசதிப்படைத்தவர் கள்தான் - ஆனாலும் எங்களுடன் எதிலுமே சேர்ந்து கொள்ளத் தயங்குகின்ற சேரனும், இல்லை... இல்லை... எதிலுமே நாம் சேர்த்துக் கொள்ளாத சேரனும், எங்கள் வகுப்புத்தான். வகுப்பிலே படுசுட்டி: அமைதியான சுபாவம், எளிமையான தோற்றம், எதிலுமே பிடிப் பற்ற போக்கு என்றாலும், இருப்பதைக் கொண்டு சிறப்புடன் வாழும் மனநிறைவு

முகத்தில் தாண்டவமாடும். என்னுடனும், என் நண்பர்களுடனும் ஒட்டிக்கொள்ள அவனுக்குத் தயக்கம். நாங்கள் அழகிய பேனுக் களையோ, வினேதமான வெளி நாட்டுப் பொருட்களையோ வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால், அவன் விலகியே இருப்பான். கிட்டவே வரமாட்டான். எட்டாறின்று அவற்றை ஆசையுடன் பார்ப்பான். இதுவும் எங்களுக்குத் தனிப் பெருமையைத் தரும்.

அவன் ஏழ்மைலை எள்ளி நகையாடுவது போல, அவன் இயலாமையைச் சுட்டிக்காட்டுதுவ போல, நாழும் விதமிலி தமான பொருட்களைத் தினமும் பாடசாலைக்கு கொண்டு வருவாம். அவன் பார்வையில் விழும்படி அதை வைத்து வேடிக்கை பார்ப்போம். எங்களுக்கு இதில் ஒரு கர்வம். பாடசாலைக்குக் கொண்டு வந்து விடுவதும், திரும்ப அழைத்துச் செல்வதும் அம்மாவோ அப்பாவோதான்.

ஆனால், அவனது அப்பா கவிவேலை செய்யப்போவதால், அவன் பாடசாலைக்குத் தனியே நடந்து வந்து செல்வான். அவனை அழைத்துச் செல்ல யாரும் வருவதில்லை. அவனது ஏழ்மையால் அவனது ஆற்றல்கள், கிறமைகள் யாவும் மறைக்கப்பட்டன. யாரும் சேரனை மதிப்பதே இல்லை. இதனால் அவனுள் ஒரு தாழ்வுமன்பான்மை எல்லோரிடமிருந்து விலகியே செல்வான்.

- ஸ்ரீகுமாரி கதிரித்தம்பி -

கடந்த தவணை இறுதி வாரத்தில் ஒரு நாள்... அப்பா எனக்குப் பிறந்தநாட் பரிசாகத் தந்த கைக்கடிகாரத்தைக் கட்டிச் சென்றேன். கல்குலேட்டர் பொருத்தப்பட்ட கடிகாரம் அது. அன்று கணித பாடத்தின்போது ஆசிரியர் கொடுத்த கணக்குகளை கல்குலேட்டரின் உதவியுடன் ‘டக், டக்’ என்று செய்து காட்டினேன். எவருக்கும் விஷயம் புரியவில்லை.

என் நண்பர்களிற் சிலர் என் கடிகாரத்தில் ஏதோ மர்மம் இருப்பதைப் புரிந்து கொண்டு விட்டனர்.

‘எப்படி கோபி அத்தனை கெதியாகக் கணக்குகளைச் செய்தாய்! உன் மனிக்கூட்டில் அப்படி என்ன இருக்கின்றது?’

என்னைத் துளைத்தெடுத்தநண்பர்களுக்கு பெருமையுடன் என் மனிக்கூட்டடைக் காட்டினேன்.

‘டே, இனி எங்கள் வகுப்பில் சேரனைவிடநீதான் கெட்டிக்காரன்’ என எல்லோரும் அங்கலாய்த்தனர்.

'பேய் இதை எப்படி இயக்குவது'

'என்னட்டைத்தா என்னட்டைத்தா... ஒருக்காப் பார்ப்போம், என எல்லோரும் ஆரவாரித்தனர். ஆள்மாறி ஆள் கடிகாரத்தைப் பார்த்து வியந்து கொண்டிருக்க இடைவேளை முடிந்து பாடம் தொடங்குவதற்கான மனி ஒலித்தது.

அது விளையாட்டுக்கான தேகாப்பியாசப் பாடம் எல்லோரும் விளையாடும் ஆவ வில் மனிக்கூட்டைக் கவனிக்காமல் விளையாடச் சென்றுவிட்டோம். எனக்கும் மனிக்கூட்டின் எண்ணமே இல்லை.

எத்தனையோ விளையாட்டுச் சாமன்களை வினாக்கலைப் பொருட்களைப் பார்க்கும் போது சேரனின் மனமும் அவற்றைப் பார்க்க அங்க லாய்க்கும். நீயும் வாங்கிப் பாரேன் என மனம் உந்தும். ஆனாலும் அவரேடு உடன்பிறந்த தாழ்வுமனப்பான்மை அவனைக் கூடுதலுடையும். அன்று கல்குலேற்றர் மனிக்கூட்டின் இருந்த தாக அறிந்ததும், அவனையும் மீறி ஒரு ஆவல் அதைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற துடிப்பு. வகுப்பிலே ஒதுக்கப்பட்டவன்... ஓன்றுக்கும் வழியற்றவன் என்ற தவிப்பு எப்படி அதைப் பார்ப்பது. மற்றவர்களிடம் போய் 'எனக்கும் அந்தமனிக்கூட்டைக் காட்டுவீரர்களா' எனக் கேட்கவாலன் மனம் நினைத்தது. மறுகணம் உனரைகேட்டுக்கு உனக்குமனிக்கூடும் பார்க்க வேண்டுமா' என்று ஏதாவது மனம் நோக்க கேட்டுவிட்டால் என் ஏழ்மையை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி விட்டால்... இப்படிச் சேரனுக்குள் பல குழற்றகள்! 'என் போன்ற ஏழைகளுக்குப் படிப்பு ஒரு கேடா? பேசாமல் பிறந் தோம்... வளர்ந்தோம்... என வாழ்ந்துவிட்டு போக வேண்டியதுதான்'... என மனதைச் சாந்தப்படுத்தினான்.

பாடம் ஆரம்பிப்பதற்கான மனி அடித்ததையோ மாணவர்கள் விளையாடச் சென்றதையோ அவன் கவனிக்கவில்லை. அவன்சிந்தை செயலற்று நின்றது. அவன் மனமெல்லாம் மனிக்கூட்டைப் பார்த்துவிடவேண்டுமென்ற துடிப்புத்தான் மேலோங்கி நின்றது.

திடீரென மழைவிட்டு ஒய்ந்ததுபோன்று வகுப்பு அமைதியாக இருக்கவே, சேரனும் விளையாடச் செல்ல ஆயத்தமானான். யாரோ பார்த்துவிட்டு மேசைமீது விட்டுச் சென்ற கோபியின் மனிக்கூடு அவன் கண்ணில்பட்டது. அவனையும் மீறி அவன் கரங்கள் மனிக்கூட்டை

எடுத்தது. அதில் உள்ள கல்குலேட்டரை இயக்கிப் பார்த்தான். ஆசிரியமாகவும், அதேநேரம் பயமாகவும் இருந்தது. அவனுக்குப் படிப்பில் உள்ள ஆர்வம், அவன் ஏழ்மைநிலை எல்லாம் சேர்ந்து அவன் மனதைக் கழுப்பியது. அதனை எடுத்து ஒழித்து வைத்துவிட்டு அவனும் விளையாடச் சென்றுவிட்டான். அடுத்த பாடத்திற்கான ஆசிரியர் வராததால் விளையாட்டுடன் வகுப்புகள் முடிவடைந்தன. பாடசாலை விட்டதும் வீடு செல்லும் அவதியில்நானும்கைக்கடிகாரத்தை மறந்து விட்டேன். யாரிடம் கொடுத்தேன் என்ற நினைப்பே இல்லை.

கைக்கடிகாரக் கல்குலேட்டரை இயக்கிப் பார்க்கும் ஆவலில் வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்ற சேரன் அதனை இயக்கிப் பார்த்தபோது அது இயங்க மறுத்துவிட்டது. வீட்டில் இயக்கிப் பார்த்துவிட்டு, இருந்த இடத்திலேயே கொண்டுவந்து வைத்துவிடலாம் என எடுத்துச் சென்றவன், இப்போது நிம்மதியற்று இருந்தான்.

மறுநாள் வகுப்பில் என்னிடம் தயங்கிய படியே, "நேற்று உங்கடை கடிகாரம் மேசையிலே இருந்தது. கல்குலேட்டரைப் பார்க்கும் ஆசையில் எடுத்துச் சென்றேன். அது இயங்க மறுத்துவிட்டது. பழுதாக்கி விட்டேன் போலும் என்று" ஒரேழுச்சில் கூறி முடித்தான். அடுத்த கணம் நான்கையைப் பலமாக ஒங்கி சேரனை அறைந்துவிட்டேன். சேரன் அதிர்ந்து போனான், அவன் எதிர்பார்த்ததுதான். ஆனால் அந்த அறை உடனே கிடைக்குமென்று அவன் நினைத்திருக்கவில்லை என்பது அவன் அதிர்ந்ததில் நான் புரிந்து கொண்டேன். என்னைத் தொடர்ந்து என நண்பர்களும் அடித்தும், மிரட்டியும் சித்திரவதை செய்தனர். போதாக்குறைக்கு 'திருடன்' என்ற பட்டமும் சூட்டப் பெற்றுவிட்டான்,

வகுப்பு ஆசிரியரின் கவனத்துக்கு இவ்விஷயம் கொண்டு வரப்பட்டபோது வகுப்பு ஆசிரியர் அவனை அழைத்து விசாரித்தார்.

"நான் களவு எடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்து எடுக்கவில்லை. அந்தக் கல்குலேட்டரை இயக்கிப் பார்க்கும் ஆசையில்தான் எடுத்தேன் சேர் - என்னை நம்புங்கோ சேர்" கெஞ்சலுடன் கூறினான்.

"அதை நீ கோபியிடம் கேட்டு வாங்கிச் சென்றிருக்கலாமே"- அதடினார் ஆசிரியர்.

(26ஆம் பக்கம் பார்க்க)

காலைத் தோழை

தோழர்கள்

கிளியே கிளியே பேசாதே
 கண்ணன் பாட்டுப் பாடுகிறுன்
 புருவே புருவே ஒலிக்காதே
 புதுமைக் கண்ணன் பாடுகிறுன்
 ஆடே ஆடே சுத்தாதே
 ஆசைக் கண்ணன் பாடுகிறுன்
 மக்காள் கதையாதீர்
 வர்ணக் கண்ணன் பாடுகிறுன்
 நீங்கள் அவனது தோழர்கள்
 நிச்சயம் அவனை குழப்பாதீர்
 செல்வன் கதிரமலை விக்னேஸ்வரன்
 ஆண்டு 9
 யா/ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி

குயிலார் குயிலார் குயிலார்!

குயிலார்! குயிலார் கூவுகிறுர்
 இன்ப இசையைச் சொரிகின்றார்
 சாட்டில் உள்ள பறவைகளுள்
 குயிலின் ஒலியே மிக இனிது!
 காகக் கூட்டில் முட்டையிட்டு
 குஞ்ச பொரிக்கும் குயிலாரே!
 வெய்யில் காலம் உனக்கென்று
 இறைவன் தந்தான் குயிலாரே!

க. கலாதீபன்,
 யாழ். புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி.

வாழை

வாழை நல்ல வாழையாம்
 வாய்க்குச் சுவைகொள் பழம் நல்கும்
 வழுக்கும் உடல்கொள் வாழையாம்
 நீட்டு இலைகொள் வாழைபாம்
 பந்தல் முகப்பில் அழகூட்டும்
 பழுத்த மருங்சட் பழவாழை
 நொந்த மனத்துப் பின்வீட்டின்
 முகப்பில் மொந்தன் காய்வாழை!

தே. முகுந்தன்,
 யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி.

விளையாட்டு

கண்ணே கண்ணே ஓடிவா
 கமலா நீயும் இங்கே வா
 அண்ணே அண்ணே நீயும் வா
 அரிய ஆடல் ஆடிடுவோம்
 விமலா விமலா விரைந்துவா
 விளையாட் டொன்று தொடங்கவே
 சமய மாதது சற்றேறாம்
 தாமதஞ் செய்தல் ஆகாதே

காற்பந் தென்பார் ஒருபாலார்
 கைப்பந் என்பார் ஒருபாலார்
 தாச்சி என்பார் ஒருபாலார்
 சடுகுடு என்பார் மறுபாலார்

எந்த விளையாட் டாயிடினும்
 எல்லாம் எமக்கு நல்லனவே
 சிந்தை மகிழ்வோ டெல்லோரும்
 சேர்ந்தே ஆடிக் களிப்போமே.

செல்வி ச. கௌசிதி,
 10 ஆம் ஆண்டு
 யா/மகாஜனுக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை.

கிளி

பறந்து போகும் பசங்கிளியே
 பார்த்து நீயும் செல்வாயே
 பஞ்சவர்ணக் கிளி நீயே
 பாலுஞ் சோறும் உண்பாயே
 மஞ்சள் பூசிக் குவித்தாலும்
 மாற்று நிறம் உண்டாகிடுமோ
 நெஞ்சை உருக்கும் பசங்கிளியே
 நான் விரும்பும் இளங்கிளியே

செல்வி ச. சஜிதா
 மகாஜனுக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை.

பிறந்த நாள்

பிறந்த நாளாம் பிறந்தநாள்
கவலை இல்லா இனியநாள்
பெரியவர்கள் சிறியவர்கள்
பலரும் சேர்ந்து வாழ்த்திடவே
பாங்காய் நிச்சமும் பிறந்தநாள்
புத்தம்புதிய உடைபோட்டு
பொலிவாம் சோயில் வழிபட்டு
புனித நாளாம் இந்நாளில்
கைகள் நிறையப் பரிசுகளும்
கன்னம் சிவக்க முத்தமுடன்
மனது நிறைந்த வாழ்த்துக்களும்
கிடைக்கும் எனது பிறந்தநாள்
எஸ். செந்திற்செல்வன்,
யாழ். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி.

இனிய பிறந்த நாள்

அடுத்த மாதம் பிறந்தநாள்
ஆண்டில் ஒரு நாள் வருகிறதே
இன்ப மாய் நாம் இருந்திடவே
இதமாய் மனமும் என்னிடுதே
அம்மா அப்பா சோதரர்கள்
அன்பு கொண்ட சுற்றுத்தார்
வந்தே அன்று என்வீட்டில்
நல்லாசிசௌச் சொன்னுரக்கள்
அன்பு வாழ்த்துக் கேட்டேன் நான்
அவ்வாறென்றும் ஒழுகிடுவேன்
அதனால் என்னை எல்லோரும்
நல்ல பிள்ளை என்பார்கள்

க. சுபாஜினி,
மகாஜனுக் கல்லூரி, தெல்லிப்பளை.

குருவி

அங்கே	பறக்கும்	குருவியைப்பார்
அந்த	நீலக்	குருவியைப்பார்
சின்னச்	சின்னக்	குருவியைப்பார்
வண்ணப்	பட்டுக்	குருவியைப்பார்
நாங்கள்	வளர்க்கும்	குருவியிது
எங்கள்	வீட்டுக்	குருவியிது
கூ.. கூ..	என்னும்	குருவியிது
கூட்டமாசச்	சென்றிடுமே	

செல்வன் தேவராஜாமுகுந்தன்
யாழ்/புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி.

மலரும் உள்ளங்களே!

சிறுவர் இலக்கிய அறிஞர் மயிலங்கூடலூர் பிந்டராசன் அவர்கள் தொடராக எழுதும் கவிதை பாடுவோம் பகுதிக்கு நீங்கள் அனுப்பும் கவிதைகள் கண்டு மகிழ்கிறோம்.

அரச்சனை ஜான் இதழில் வெளி வந்த ‘குயிலே குயிலே கூவாதே’ சந்தத்தில் உங்கள் கவிதைகள் அமைய வேண்டும்.

-ஆசிரியர்

கவிதை பாடுவோம்

முழுப்பெயர் .....
.....
பாடசாலை .....
வகுப்பு .....
பிறந்ததிகதி .....வயது.....
சொந்த முகவரி.....
.....

இத்துடன் இணக்கப்பட்டுள்ள கவிதை எனது சொந்த ஆகசம். இதுவரை அச்சில் வெளிவரவில்லை. இதனை எனக்காக யாரும் எழுதவில்லை.

இளங்கவிஞர் ஒப்பம்

சேமிப்பு வந்கை

1974 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 8 ஆம் நாள், ஸ்கொற்லாந்திலுள்ள ரூத்வெல் என்ற கிராமம், என்றிடங்கள் வழி எனப்புதிதாகப் பெயரிட்ட லீதியில் உள்ள சின்னஞ்சிறு குடில். அன்று அந்தச் சின்னஞ்சிறு குடில் கோலாகலமான விழா நிகழும் இடமாக மாறி இருந்தது. அங்குதான் உலகின் முதலாவது வது சேமிப்பு வங்கி நிறுவப்பட்டது. அந்த இடத்தில் அரும் பொருட்காட்சி அகம் ஒன்று அன்று திறந்து வைக்கப்பட இருந்தது. அதற்காக நூற்றுக்கணக்கான சேமிப்பு வங்கி உயர் அலுவலர்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் அங்குவந்து கூடியிருந்தார்கள்.

அன்றுதான் சேமிப்பு வங்கியின் தந்தை என்று போற்றப்படும் வணக்கத்துக்குரிய என்றிடங்களின் 200ஆவது பிறந்த நினைவு

நாள், ரூத்வெல் கிராமத்தில் மிகச் சிறிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சேமிப்பு வங்கியே இன்று உலகெங்கும் பரந்துள்ளது. பேரியக்கமாகி மக்களுக்கு நன்மை செய்து வருகின்றது. பல வேறு நாடுகளிலும் உள்ள சிக்கனப் பழக்கம் உள்ள மக்கள் சேமிப்பு வங்கிகளில் பணத்தைச் சேமித்து வருகிறார்கள். அப்பணம் பெருகி வருவதைப் பார்க்கிறார்கள்.

இளமைப் பருவத்தில் டங்களிடம் விசேட திறமைகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. பின்னாலில் மிகுந்த அரப்பணிப்பு உணர்வுடன் பணியாற்றுவார் என்பதற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் அப்போது அவரிடம் காணப்படவில்லை. எனினும் 14 வயதில் தூய அன்றாவின் பல்கலைக் கழகத்தில் சேரும் அளவுக்கு அவர் திறமை மிகக் மாணவராக விளங்கி இருக்கிறார். படிப்பு முடிந்ததும் அவர் விவர்பூஸ் வங்கியில் சேர்ந்தார். கல்லையீனமும் ஆர்வமின்மையும் கொண்டவர் என்று அவர் கடுமையான கண்டனத்துக்கு ஆளாக நேர்ந்தது.

உயர் ஆய்வுக் கல்வியே அவருக்குப் பொருத்தமானதாகத் தோன்றியது. எனவே வங்கிப் பணியை விட்டுவிட்டார். எட்டிப் பரோப் பல்கலைக் கழகத்திலும் கிளாஸ்கோ பல்கலைக் கழகத்திலும் கற்கும் நோக்குடன் அவர் ஸ்கொற்லாந்துக்குத் திரும்பினார். 1799இல் அவர் மத குருவாகத் திருநிலைப்பட்டுத் தப்பட்டார். அவர் தேவாலயப் பணி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகக் குருப்பட்டம் குட்டி

ச
த
த
ர
த
த
த
த
த
ர
ம

பின் தந்தை டப்புகு

பப்படவில்லை. கல்விப் பணியை மேற்கொள் வதற்கான பின்னணியை வழங்கவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

இரண்டு கோயிற் பற்றுக்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி வண. டங்களைக் கேட்டார்கள் அவர் ருத்தெல் கோயிற் பற்றையே தேர்ந்தெடுத்தார். இது வருமானங்கு குறைந்த இடம் ஆனால் அது அழகிய இயற்கைக் காட்சியும் அமைதியும் நிரம்பிய இடம், தமது இலக்கியச் சார்பு வாழ்க்கைக்கு இதுவே ஏற்ற இடம் என டங்கள் கருதினார்.

டங்கள் ருத்தெல்வின் முன்னால் மத குருவின் மகளைத் திருமணம் செய்திருந்தார். பின்னர் அவரிடமிருந்து டங்கன் கோயிற் பற்றுப் பணிகளைப் பொறுப்பேற்றார். வாழ்

நாள் முழுவதும் மாணவராகவே இருந்து விடுவார் என்று தோன்றிய அவர், ஆற்றல் வாய்ந்த ஆசிரியராக மாறினார். தமது கோயிற் பற்று மக்களை உயர்வடையச் செய்ய அவர் விரும்பினார். இதையில் விரிவுரைக் கோடு மட்டும் அவர் நின்று விடவில்லை. விண்ணியல், வரலாறு, இயற்கை விஞ்ஞானம் முதலியன் தொடர்பான விரிவுரைகளையும் நிசம்த்தினார்.

டங்களின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் சிறு வெளி யீடுகளாக வெளியிடப்பட்டன. கல்வி, சிக்கனம், சமயம் ஆகியவை பற்றிய கருத்துக்கள் ஆக்கங்களில் பின்னி ப் பினைந்திருந்தன: அவர் செய்திப் பத்திரிகை ஒன்றையும் வெளி யிட்டார். அடிமைகள், உரோமன் கத்தோ லிக்கர் ஆகியோருடைய மேம்பாடு, சுதந்திர வர்த்தகம், சிக்கனம் ஆகியவற்றுக்காக அவரது செய்தி ஏடு குரல் கொடுத்தது.

(22 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

குழப்படி மன்னன் ரோம்

பொட்டரும், ஜோ ரெட்ஸ்கிள்ஸ்மும், தாம் கொண்டுவந்த கை வண்டியிலிருந்து ஒரு கம்பளியையும், ஒரு கயிற்றையும் இரு கடப்பாரைகளையும் எடுத்தார்கள்; மறுகணம் அவர்கள் அந்தச் சவுக் கிடங்கைத் தோன்டத் தொடங்கினார்கள்.

“ம், வேகமாக, விரைவில் நிலவு வந்து விடும் என்றார் டொக்டர். மிக மெல்லிய குரலில்.

அவர்கள் கூறிய பதில் பையன்கள் காதில் விழவில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் தொடர்ந்து கிண்டுவது தெரிந்தது. கடப்பாரை ஓலியைத் தவிர வேறு சத்தமே கேட்கவில்லை. கடைசியில், கடப்பாரை சவப்பெட்டியைத் தொட்டது. அடுத்த ஓரிரு நிமிடத்தில் அவர்கள் சவப்பெட்டியைக் கிடங்கிலிருந்து வெளியே தூக்கி வைத்தார்கள். தம் கடப்பாரையால் மூடியை உடைத்துத் திறந்தனர். உடலை

பெட்டியிலிருந்து வெளியே எடுத்து அலட்சியமாகப் பக்கத்தில் தூக்கிப் போட்டனர். சந்திரன் முகில்களைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து தன் பால் முகத்தைக் காட்டினான். கைவண்டி தயார் செய்யப்பட்டது. அதில் உடல் தூக்கி வைக்கப்பட்டது. அது கம்பளியாற் போர்க்கப்பட்டுக் கயிற்றூற் கட்டப்பட்டது. பொட்டர் ஒரு கத்தியை வெளியே எடுத்து மீதிக் கயிற்றை அறுத்தான்.

“சரி, இந்த நாசமாய்ப்போன உடல் தயார். இன்னொரு ஐந்து டாலர் தந்தால் வண்டி நகரும் அல்லது இங்கேயே கிடக்கும்” ‘அப்படிச் சொல்லு,’ என்றார் ரெட்ஸ்கிள் “இதற்கென்ன அர்த்தம். நீங்கள் உங்கள் குலியை முன்னரே பேசி வாங்கிக்கொண்ஹர்களே!” என்றார் டொக்டர்.

“ஆம், நாங்கள் கேட்டதற்கு மேலாகவே கொடுத்துவிட்டாய்..., என்று கூறிய படியே டொக்டரை நெருங்கி வந்தான் ரெட்ஸ்கிள் ஜோ. ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர், ஒரு இரவு நான் ஒரு துண்டு பான் கேட்டு உன் தசப்பனின் சமையலறைக்குள் வந்த போது நீ என்னை விரட்டியடித்தாய், அது மட்டுமா, நீ என்னை ஒரு கெட்டவன் என்று தூற்றினைய். இதற்கு நீ அனுபவிப்பாய் என்று நான் குறித்தேன். அதற்கு உன் தந்தை என்னை ஒரு விடுகாலி என்று குற்றஞ்சாட்டிச் சிறைக்குட் தள்ளினார். இதையெல்லாம் நான் மறந்துவிடுவேன் என்று நினைத்தாயா? இப்போது நீ என் கையிற் அகப்பட்டிருக்கிறோய், அதற்கு நீ கூலி கொடுத்துத்தான் ஆகவேன் மூலம் தொடர்ந்து;

ஆங்கிலத்தில் அினிக்கு முழுத்தான் - டார்க் ரூவென்ஸ்

துழித்தல் :-
ராணி சீன்னத்தும்பி

இவ்வாறு கூறியபடியே அவன் தன் முஷ்டியை டொக்டரின் முகத்துக்கு நேரே பய முறுத்துவதற்காகப் பிடித்துக்கொண்டான். டொக்டர் திடீரென்று அவனை அடித்துக் கீழே வீழ்த்தினார். பொட்டர் தன் கத்தியைக் கீழே நழுவ விட்டபடி “ஏய், என் கூட்டாவியை அடியாதே,” என்று கத்தினான். அடுத்த கணம் பொட்டரும், டொக்டரும்

பயங்கரச் சண்டையில் ஈடுபட்டனர். இந்த வேளையில் ரெட்ஸ்கிள் ஜோ நிலத்திலிருந்து துள்ளி எழுந்தான். அவனது கண்கள் கோபத் தால் நெருப்பைக் கக்கின. பொட்டரின் கத் தியைப் பாய்ந்து எடுத்தான், சண்டையிலீடுப்படிருந்தவர்களை நோக்கிப் பூனைபோல பதுங்கிச் சென்றான். எப்போது சந்தர்ப்பம் வருமெனக் காத்திருந்தான். திடைரெட்டாக்டர் பொட்டரிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டார். வில்லியம்ஸன் சமாதியின் தலை மாட்டிலிருந்த பலகையைப் பிடுங்கி அதனால் பொட்டருக்கு அடித்தார். அதே சமயம், சந்தர்ப்பம் பார்த்திருத்த கொலைகாரர் பாவி ரொட்ஸ்கிள் ஜோ தன் கத்தியை அந்த இளைஞரின் நெஞ்சில் ஏற்றினான். கைப்பிடி மட்டுமே வெளியே தெரிந்தது. டொக்டர் தன் ளாடியபடியே பாதி உடல் பொட்டர் மீது சரிய நிலத்தில் வீழ்ந்தார். அவரது இரத்தம் பொட்டரை நீண்டத்து. இந்தச் சமயத்தில், இந்தக் காட்சியைக் காணச் சுகியாத சந்திரன் முகிலுக்குள் மறைந்து கொண்டான். ஒளித்திருந்த பையன்கள் இருவரும் இதுகான் தருணமென்று மெல்லத் தவழ்ந்து வந்து இருட்டோடு இருட்டாக ஓடி மறைந்தனர்.

மீண்டும் சந்திரன் வெளியே வந்தான். ரெட்ஸ்கிள் ஜோ விழுந்து கிடந்த இருவரையும் பார்த்து யோசித்தபடி நின்றான். டொக்டர் எதையோ முனுமுனுத்தார். ஒருமுறையோ இரண்டு முறையோ முச் செடுக்க வாயைத் திறந்து முடினார். அடுத்த கணம் அசைவற்றுப்போனார். அந்தக் கொலைகாரர்ப்பாவி தனக்குள் முனுமுனுத்தான். “இருகணக்கு முடிந்தது”. பின்னர் அவன் டொக்டரின் உடலிற் கிடந்தவற்றையெல்லாம் எடுத்துப் பைக்குள் வைத்துக்கொண்டான். அதன்பின்னர் அந்தக் கொலைக்கத்தியை எடுத்து விழுந்திருந்த பொட்டரின் வலதுக்குள் வைத்துப் பொத்தினான். இதெல்லாம் முடிந்ததும் அருகிலிருந்த உடைந்த சவப் பெட்டி மீது அமர்ந்துகொண்டான். ஒன்று - இரண்டு - மூன்று என மெல்லமெல்ல ஒவ்வொரு நிமிடமாய்க் கழிந்தது. பொட்டரின் உடல் அசைந்தது, மெல்ல முன கிணான். அவனது கை கத்தியை இறுகப் பற்றிக்கொண்டது. அவன் கையை உயர்த்தினான். கத்தியைப் பார்த்தான். ஒரு உதறவுடன் அதை நழுவ விட்டான். பின் சட்டென்று எழுந்து உட்கார்ந்தான். டொக்டரின் உடலைத் தன் உடலிலிருந்து அப்பாற் தன்னிவிட்டான்.

அந்த உடலையும் தன்னைச் சுற்றியும் குழப்பத்துடன் பார்த்தான். சவப்பெட்டி மீதிருந்த ரெட்ஸ்கிள் ஜோ அவன் கண்ணிற்பட்டான்.

“ஐயோ, கடவுளே! என்ன நடந்தது ஜேபு? என்றான்.

“நடக்கக்கூடாதது நடந்து விட்டது” என்றான். ரெட்ஸ்கிள் ஜோ, எந்த வித சலனமுமின்றி, எதற்காக இப்படிச் செய்தாய்?

“நான் நான் இதைச் செய்யவில்லை, என்றான் பொட்டர். நாக்குழற். அவனது உடல் நடுங்கியது. முகம் வெழுத்துப்போய் விட்டது.

‘எனக்கு வெறி இல்லையென்றல்லவா நான் நினைத்தேன். இன்றிரவு நான் மது வைத் தொட்டிருக்கவேக்டாது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எனக்கு எதுவும் ஞாபக மில்லை. ஜோ, சொல்லு, உண்மையைச் சொல்லு, என் நண்பா நானு இதைச் செய்தேன்? என்மேல் ஆணை நான் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. ஜோ. சொல்லு, ஜோ, இது எவ்வாறு நடந்தது. ஐயோ ஜோ, இது எவ்வளவு பயங்கரமானது. ஐயோ அந்த இளம் டொக்டர் எவ்வளவு அருமையான மனைதன்’’

‘‘என் நீங்கள் இருவரும் சண்டைபோடுக்கொள்ளவில்லையா? டொக்டர் உன்னை ஒரு பலகையால் அடித்தவர். நிலத்தில் வீழ்த்தினார். நீ நிலத்திலிருந்து எழுந்திருந்தாய், கத்தியை எடுத்து டொக்டரைக் குத்தினைய், அந்தச் சமயத்தில் டொக்டரும் உன்னை மீண்டும் அடித்து நிலத்தில் வீழ்த்தினார், நீ அப்பொழுதுமதல் நிலத்தில் கிடக்கிறைய்,

‘‘ஐயோ, என்ன செய்கிறே என்ன கேற எனக்குத் தெரியவில்லையே. எல்லாம் இந்தக் குடியாலும் பதட்டத்தாலும் வந்த வீணாதான்’ அது நிச்சயம். இதற்கு முன் ஒருபோதும் நான் ஒரு ஆயுதத்தையும் தொட்டதில்லை, ஜோ’’ என்ற கூறிய படியே அந்த அப்பாவி அந்தக் கொலைகாரன் முன் மன்றியிட்டு வீழ்ந்தான். அவன்முன் தன்கைகளை நீட்டியபடியே, ‘‘ஜோ, சொல்லு ஜோ, இதை ஒருவருக்கும் சொல்லாட்டேன் என்று சொல்லு, நான் உன்னை எப்போதும்

(25 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

(19 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பத்திரிகையை வெளியிடுவதற்காக அவர் நான் தோறும் பதினெட்டு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள இடத்திற்குச் சென்று வந்தார்.

கன் எண்ணினார். தமக்குக் கிடைத்த குறைந்த ஊதியத்திலிருந்து சேமித்த பணத்தைக் கொடுத்து விவரஷ்டிலிருந்து தானியத்தை இறக்குமதி செய்தார். அதனைக் கிராம மக்களுக்குக் கொள்விலைக்கே விற்பனை செய்தார்.

தமது செய்தி ஏட்டை ஒரு பெரிய ஒழுக் கலியற் பொறி (எந்திரம்) என டங்கன் கூறி யிருந்தார். ஆனால், சிறிது காலத்துக்குப்பின் அதனை அவர் வேறொருவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டார். தாம் முதன்மைப்படுத்தும் விடயங்கள் முதன்மையானவை அல்ல என்பதை அவர் உணர்ந்தார். பசிப்பினி ஒழிப்பதே முதன்மைப் படுத்தப்பட வேண்டும். அதனை ஒழிப்பதே முதன்மையான பணி என அவர் முடிவு செய்தார். 1800 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் ரூத்வெல் பகுதியில் அறுவடை மிக்க குறைவாக இருந்தது; விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது; சம்பளம் குறைவாகவே கிடைத்தது. வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை.

டங்கன் கிராம மக்களின் அன்பையும், நம்பிக்கையையும் பெற்றார். மக்களுக்கு அதிக வருவாய் தரும் திட்டங்களை அவர் நடை முறைப்படுத்த தொடங்கினார். அப்பகுதிப் பெண்கள் சணல்நூல் நூற்போர். எனவே சணலை இறக்குமதி செய்து பெண்கள் மீண்டும் நூற்றல் தொழிலைச் செய்ய உதவினார். வடிகால்களை அமைக்கும் திட்டத்தையும் அவர் செயற்படுத்தினார்; இவற்றை மேற்கொள்வதற்கான நிதியை அவர் எப்படிப் பெற்றார் என்பது புதிராகவே உள்ளது.

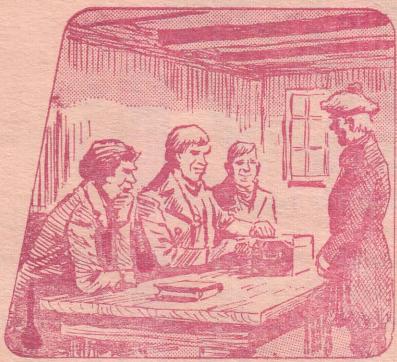
மூலம்: இலண்டன் மத்திய செய்திச் சேவை
தமிழில்: குருசெந்தூரான்

ஸ்கோற்லாந்தின் கிராமிய மக்கள் இரந்துண்டு வாழ விரும்பவில்லை. மக்களின் தன்மானம் காக்கப்பட வேண்டும் என்று வண டங்

பல்வேறு வழிகளில் மக்கள் வருமானம் பெறுவதற்கு டங்கன் வழிகாட்டினார். பணமுடை ஏற்படும்காலத்தில் பயணிப்பத்திடய

தாகச் சேமிக்கும் பழக்கத்தையும் மக்களி
டையே அவர் ஊக்குவித்தார். 1810 ஆம்
ஆண்டு மே மாதத்தில் ஒரு நாள் அவர் றுத்
வெல் கிராமத்தில் இருந்த சிறு குடியில் முத
லாவது சேமிப்பு வங்கியை நிறுவினார்.

கோயிற்பற்று மக்கள் சனநாயக முறைப்
டி தமது சேமிப்பு வங்கியின் பணிப்பாளர்
களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். டங்கன் முகாமை
யாளராகப் பொறுப்பேற்றார். வங்கியின் பணப்
பெட்டிக்கு மூன்று பூட்டுக்கள் இருந்தன.
அவற்றின் திறப்புக்களுள் ஒன்றை டங்கன்
வைத்திருந்தார். ஏனைய திறப்புக்களை முதிய
வர் இருவர் வைத்திருந்தனர். மூவரும் ஒன்றை
ரூக் வரும்போதுதான் பணப்பெட்டியைத்
திறக்க முடியும். இவ்வாறு பாதுகாப்பு முறை
களை மேற்கொண்டாலும் மக்களுக்கு வங்கி
யில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவது எளிதாக
அமையவில்லை.

வங்கி கடுமையான நடைமுறை விதிகளைக்
கொண்டிருந்தது. ஒருவர் ஓர் ஆண்டில் குறைந்
தது 4 சிலிங் பணத்தைச் சேமிக்க வேண
மும். அவ்வாறு சேமிக்கத் தவறுவோர் ஒரு

சிலிங் குற்றப்பணமாகச் செலுத்த வேண்டும்.
தொடர்ந்து மூன்றாண்டுகளுக்கு வங்கியில்
பணம் சேமித்தவர்களுக்கு 4 அல்லது 5 சத
வீத வட்டி வழங்கப்பட்டது. பணம் மீளப்
பெறும் போது அதற்குச் சரியான காரணம்
காட்டவேண்டும். அவ்வாறு காட்டாமல்
பணத்தை மீளப் பெறுவோர் வட்டிப்பணத்
தைப் பெற்றுமிடயாது.

சௌலவை மட்டுப்படுத்திச் சேமிக்கும் வழக்
சம் கொண்ட மக்கள் ஓராண்டுக்குள் வங்கி
யில் 150 பவுணைச் சேமித்திருந்தனர். அந்தக்
காலத்தில் கிராமம் ஒன்றில் இச் சேமிப்புத்
தொகை குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகும்.
வேலைக்காரர் பெண் வங்கியிற் சேமித்த மூன்
ஞேடிகளில் ஒருவர். அவள் மனம் முடித்த
போது அவள் சேமித்த பணம் கணவருக்குச்
சீதனமாகக் கிடைத்தது. இப்பணத்தை மூல
தனமாகக் கொண்டு அவர் ஒரு சிறிய பண
இணைய அமைத்தார்.

சேமிப்பு இயக்கம் ஸ்கொற்லாந்தின் ஏனைய
பகுதிகளுக்கும் பரவியது. தொடக்க காலத்தில்
(26 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஆவந்தி கதைகள்

★ அரசனின் விலை

அரசனும் ஆவந்தியும் ஒருநாள் ஆற்றுக் குக்குளிக்கப் போனார்கள். ஆடைகளைக் களைந்து வைத்துவிட்டுக் குளிக்க ஆரம்பித்த சமயத்தில் அரசனுக்கு ஒரு விசித்திரமான யோசனை தோன்றியது. உடனே ஆவந்தி யைப் பார்த்து ‘ஆவந்தி நான் இப்படியே சந்தைக்குப் போய் என்ன விலைக்குறி விற்கிற எவ்வளவு விலை போவேன்?’ என்று கேட்டார்.

ஆவந்தி அரசனை ஒருமுறை ஏற் இறங்கப் பார்த்துவிட்டு, ‘பத்துப் பொற்காக’ என்று சட்டென்று கூறினார்.

★ அது சொன்னதாவது...

ஆவந்தி தனக்குப் பறவைகள், மிருகங்களின் மொழி புரியும் என்று எல்லோருக்கும் சொல்லிவந்தார். இது அரசனின் சாதுக்கெட்டியது. ஆகவே அரசன் ஆவந்தியுடன் வேட்டைக்குப் போக ஒழுங்கு செய்தான்.

அவர்களிருவரும் தத்தம் குதிரையிலேறி வேட்டைக்குக் கிளம்பினார்கள். நீண்ட நேரம் பிரயாணம் செய்து கடைசியில் ஒரு காட்டை அடைந்தனர். அவர்கள் காட்டை நெருங்கிய சமயத்தில் ஒரு மரத்திலிருந்த ஆந்தை ஒன்று ‘ஆக ஆக’ என்று பெருங்குரலெடுத்துக் கத-

அரசன் சற்று எரிச்சலுடன் ‘அட முட்டாளே என் இடுப்பிலுள்ள இந்தப் பட்டாடை மட்டும் பத்து பொற்காக பெறுமே, என்றார்.

— உதயா —

ஆவந்தியும் உடனே ‘எவ்வளவு சரியாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அரசே அந்த ஆடை மட்டும் தான் பெறுமதி வாய்ந்தது. அது தான் பத்துப் பொற்காக பெறும் என்று கூறினேன்’ என்றார்.

தியது. அரசன் ஆவந்தியைப்பார்த்து ‘ஆவந்தி அந்த ஆந்தை என்ன சொல்கிறது?’ என்று கேட்டார்.

ஆவந்தி மிகப் பணிவுடன் அரசனை நோக்கி ‘அரசே, தாங்கள் இப்படி மக்களைக் கவனி யாமல் அடிக்கடி வேட்டையென்றும், விளையாட்டென்றும் நேரத்தைச் செலவிட்டால், தங்கள் நாடும் வெகு விரைவில் காடுபோல் ஆகிவிடும், என்று அந்த ஆந்தை கூறுகிறது’ என்றார்.

★

— உழைத்து உண் என்றே —

கொக்க... கொக்க... என்றே குரல்கொடுத்துக்
கொண்டு செல்லும் கோழியரே
ஏப்படி எதனைத் தொலைத்து விட்டு
அடிக்கடி கிளறித் தேடுகிறீர்

முட்டை இட்ட பின்னர் ஏன்
முழக்க மிட்டு ஒலிக்கின்றீர்
பெட்டைக் கோழி நீர் கூவிப்
பொழுது விடியும் என்றென்னமோ?

குஞ்சைக் கூட்டி யெங்கே
குடு.. குடு என்றே விரைகிறீர்
வஞ்சப் பருந்தார் வானில்
வட்ட மிகுகிறூர் கவனம்!

குப்பை மேட்டை ஆராய்ந்து
குஞ்சகம் குணவை வழங்க
எப்படி யெல்லாம் முயஸ்கிறீர்
இதை எண்ணிக் களிக்கின்றேன்.

சின்னக் குஞ்சக் குழந்தைகளை
சிறகுள் அணைத்து வளர்த் தெடுத்து
'உழைத்து உண்' என்ற னுப்பும்
இயல்பு கண்டு வியக்கின்றேன்.

நெடுந்தீவு லக்ஸ்மன்

குழப்படி...

(21 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நேசித்துவருகிறேன். எப்போதும் உனக்காக
வாதாடி வருகிறேன். நீ சொல்லமாட்டாய்
இல்லையா ஜோ, சொல்லமாட்டாய், இல்
லையா ஜோ செரல்லுவாயா என்று கெஞ்சி
னன்.

‘சொல்லமாட்டேன். நீ எப்போதும்
எனது நல்ல நன்பனும் இருந்து வருகிறும்,
பொட்டர், நான் எனதுவாயைத் திறக்கவே
மாட்டேன்.

‘ஓ! ஜோ நீ மனிதனால், கடவுள்.
நான் சாகும்நாள்வரை உன்னை வாழ்த் திக்
கொண்டேயிருப்பேன்,’ இவ்வாறு கூறிவிட்டு
பொட்டர் அழத்தொடங்கிவிட்டான்.

‘போதும் போதும், வாபோவோம். நீ
அந்த வழியாற்போ. நான் இந்த வழியாற்
போகிறேன். எந்தத் தடயத்தையும் விட்டு
வைக்காதே’ என்றான் ரெட்ஸ்கின் ஜோ.

பொட்டர் அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து
சென்றான். அந்தக் கொலைகாரப்பாவி அவ
னைப் போகவிட்டு அவனையே பார் த் துக்
கொண்டு நின்றான். டொக்டரின்
அடியாற் கலங்கியிருப்பதாலும், குடியிருப்பதாலும் அவனுக்குக்
கத்தியின் ஞாபகமேயில்லை. அதைத் திரும்பி
வந்து எடுக்கவும் அவனுக்குத் தைரியமிருக்காது. அவன் ஒரு கோழை என்று தனக்குள்
முன்னுமனுத்துக்கொண்டான் ரெட்ஸ்கின் ஜோ.

(15 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“எல்லோரும் பார்த்துவிட்டு மேசை மீது அனுதரவாக விட்டுச் சென்றதைத்தான் எடுத்தேன்...” அவன் தொடர்ந்து என்ன சொல்வதென்றே தெரியாமல் தவித்து மௌனமானான்.

“அவர்கள் எதையும் எனக்குக் காட்டு வதில்லை. என்னை வகுப்பில் எவரும் மதிப்பதே யில்லை. நான் கேட்டால் தந்திருக்கவே மாட்டான் கோபி” - என்று சொல்லத்தான் நினைத் தான் போலும் பயத்தினால் வார்த்தைகள் வெளிவர மறுத்தன என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன். அவனுடன் உடன்பிறந்த ஏதோ ஒன்று சொல்லவிடாமல் தடுத்தது. மௌனமாக நின்றான் கணகள் அவனையும் மீறிக் கலங்கின. அவன் மௌனம், ஆசிரியரின் அடியையும் வாங்கிக் கொடுத்தது. அன்று எல்லோராலும் ‘திருடன்’ ஆக்கப்பட்ட சேரன் தலை குனிந்தபடி தள்ளாடித் தள்ளாடி வீடு சென்றதை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். அதன்பின் பாடசாலை நடைபெறவில்லை.

நேற்றுவரை “பாடசாலை தொடங்கட்டும் எல்லோரும் சேரன்து சேரைக் கள்ளன், கள்ளன்; என்று சாட வேண்டும் அவனுடன் முகம் கொடுத்து யாருமே பேசக்கூடாது” எனக்கறுவிக் கொண்டிருந்த என்னை, காந்திமிளானின் நினைவுச்சிதறவான இச்சம்பவம் மாற்றிவிட்டதே: இனி நான் அப்படி நினைக்கவே மாட்டேன்.

சேமிப்பு...

(23 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சேமிப்பு வங்கிப் பணிகள் எளிமையாக அமைந்தன. இவை வார்த்தில் ஒருநாள் திறக்கப்பட்டன. ஒருசில பீப்பாக்கள் மேல் வைக்கப்பட்ட பல்கை ஒன்றே பண ஏற்பு மேடையாகப் பயன்பட்டது. சேமிப்பு வங்கிகளுக்கான பாராளுமன்றச் சட்டம் ஒன்று உருவாக வேண்டும் என டங்கன் விரும்பினார். அவரே சட்டவரைவு ஒன்றை உருவாக்கினார்.

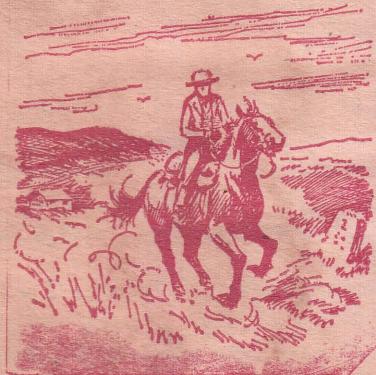
சேமிப்பு வங்கி இயக்கப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டதனால் டங்கனின் ஊதியத்தில் பெரும்பகுதி செலவாகிவிட்டது. எனினும் அவரதயங்கவில்லை. சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றந்து செய்வதற்கான முயற்சி களை மேற்கொள்ள அவர் 1819 ஆம் ஆண்டு இலண்டனிசன்றூர். இதுவே அவரதுமுதலிலை ண்டன் பயணமாகவும் அமைந்தது: 330 மைல் தொலைவில் உள்ள இலண்டனுக்கு அவர் ஆறு நாட்களில் குதிரையில் சென்றதைந்தார் அரசின் முக்கிய தலைவர்களைச் சந்தித்துத்

“ஓ! பாவம் சேரன்.. சேரவின் சுபாவம்.. அவன் சுபாவத்தை நாம் மதிக்கவில்லையே! நினைத்துப் பார்க்கவில்லையே.. காந்திஜியின் பேனுவின் ஆழில்தான் அதை யாரோ திருடியிருக்கின்றார்கள்: அப்படியானால் அந்தக் கல்குலேட்டர் பொருத்திய கடிகாரத்தின் அழகுதான் சேரைத் திருடவதீதது... இல்லை... சேரன் திருடவில்லை. அவன் களவாக எடுத்துச் சென்றிருந்தால் மறுநாள் தானாகவே வந்து அதைக் கொண்டுவந்து தந்திருப்பானே...?!

இது நிச்சயமாகத் திருட்டு இல்லை. இதை நாம் சிந்திக்கவில்லை.! அதை அவனுக்கு நாம் காட்டியிருந்தால் கடைசிவரைக்கும் கடிகாரத்தைத் தொட்டிருக்கவே மாட்டான்; தவறு என்மீதுதான். பாடசாலை தொடங்கியதும் அவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும்: இனிமேல் எந்த ஒரு கவர்ச்சி யான பொருளாயும் நான் வாங்குவதும் இல்லை - பாவிப்பதும் இல்லை. வெளிநாட்டுப் பொருள்கள் தந்த கர்வம் தானே சேரை, சேரவின் நட்பை, சேரவின் உயர்ந்த சுபாவத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தடையாக இருந்தது. எதிலும் எளிமையும், சிக்கனமும் இருக்க வேண்டும் என்பதை உணரத் தவறிவிட்டேனே!

இந்த நிமிடத்திலிருந்து காந்தி மகான் எனக்கு நல்ல பல வழிகளைக் காட்டுவார். அசைக்க முடியாத தீர்மானத்துடன், பாடசாலை சென்று சேரவிடம் மன்னிப்புக் கோரும் நாள் எப்போது வரும் என ஆவனுடன் அந்த விடியலுக்காகக் காந்திருக்கின்றேன்.

★ ★ ★

தமது நோக்கத்தை எடுத்துக் கூறினார். அவர்களை கவர்ந்து அவர்களுக்கு நட்பிக்கையூட்ட அவரால் முடிந்தது: அவரது ஸ்டன் பயணம் வெற்றியாக முடிந்தது: பாராளுமன்றத்தில் சேமிப்பு வங்கிக் கட்டம் எளிதாக நிறைவேறியது,

(முற்றும்,

மாய மோதிரம்

பவளத்தீவில் தேவதத்தன் என்றெரு வியாபாரி வாழ்ந்து வந்தான். அவனது மனைவி பெயர் தேவராணி. அவர்களுக்கு ஒர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு சியாமளன் என்று பெயர் குட்டினார்கள். உலகத்திலேயே தேவதத்தன் போல் மகிழ்ச்சியானவன் இல்லையென்னும் அளவுக்கு மிகுந்த செல்வம் படைத் திருந்தான் அவன். இது பலநாள் நீடிக்கவில்லை. சியாமளனுக்குப் பதினாறு வயது ஆனபொழுது தேவதத்தன் மிகவும் வறியவன் ஆகிவிட்டான்.

வறிஞன் ஆகிய கணவனை தேவராணி புறக்கனித்து விடவில்லை. அன்புடனே கவனித்து வந்தாள். ஒருமுறை மருதத்தீவு மன்னன் பவளத்தீவுக்கு வந்திருந்தான். அங்கு அரசனை மகிழ்விப்பதற்காக ஒரு விளையாட்டுப் போட்டி இளைஞர்களுக்கிடையே நடாத்தப்பட்டது. சியாமளன் எல்லா இளைஞர்களையும் வென்று ஒப்பற்ற வீரங்கத் திசம்ந்தான். அவனுக்குப் பல பரிசுகள் வழங்கி அரசன் கொரவித்தான். அது மட்டுமல்ல சியாமளனைத் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று தன்னுடைய தனிப்பட்ட சேவங்கை அமர்த்துவதற்கு விரும்பினான். தனது எண்ணத்தை வெளியிட்டான். சியாமளன் தன் தந்தையிடம் விடயத்தைக் கூறினான். தந்தை முதலில் தயங்கியபோதும் தனது வறுமை நிலையை எண்ணி, தன் ஓரே ஒரு மகனை மருதத்தீவு மன்னனுடன் அனுப்பி வைத்தான்.

சியாமளன் மருதத்தீவை அடைந்தான். அங்கு அவனது புழு நன்கு பரவியிருந்தது. மன்னனது பிறந்த நாள் அன்று ஒரு விழாக் கொண்டாடப்படும். அவ்வழாவில் அரசனது சேவகர்களுக்கிடையே குதிரையில் இருந்து ஈடியினால் யுத்தம் செய்யும் போட்டி நடாத்தப்படும். அதில் வெல்பவன் அரசனது மெய்க்காவலன் ஆக்கப்படுவான். சியாமளனே குதிரையில் ஏறிப் பழக்கமில்லாதவன். இதனை அறிந்த அரசியார் சியாமளனுக்குக் குதிரை ஏற்றம் கற்கும் ஒழுங்கைச் செய்தார். மிக விரைவிலேயே சியாமளன் சிறந்த குதிரை வீரங்க ஆனான்.

மன்னனின் பிறந்தநாளும் வந்தது குதிரை மீதமர்ந்து ஈட்டி யுத்தப் போட்டி நடந்தது. அனைத்துப் போட்டியிலும் சியாமளனே வென்றன. இதற்குப் பரிசாக அவனுக்கு ஆயிரம் பொற்காசுகளும் அரசனது மெய்க்காவலன் பதவியும் கிடைத்தது. சியாமளனின் நன்பனைக் குறுந்த வதனாலுக்குச் சியாமளன் மேல் மிகுந்த பொருமை உண்டாயிற்று. இதுவரை காலமும் சுகல போட்டிகளிலும் வதனாலே வெற்றியிட்டி வந்தான். எனவே சிபாமளனை ஒழித்துக்கட்டக்கங்கணம் கட்டிக்கொண்டான்.

நன்பன் போல் நடித்த வதனன் ஒருநாள் சியாமளனிடம் அரசன் சியாமளன் மீது பொருமை கொண்டிருப்பதாகவும் எப்படியாவது சியாமளனை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு முடிவெடுத்திருப்பதாகவும் கூறினன். இதனை நம்பிய சியாமளன் அன்றிரவே அரசனின் ஸாயத்தில் இருந்து ஒரு சிறந்த குதிரையில் நாட்டை விட்டுச் சென்று விட்டான்.

ஹெஸ்ன் பேர்ஸ்ஸல்

சியாமளன் நாட்டை விட்டு சென்றதை அறிந்த வதனன் அரசனிடம் சென்று “அரசே! சியாமளன் தங்களுடைய குதிரையெய்யறைத் திருடிக்கொண்டு அயல் நாட்டு மன்னனிடம் தங்கள் நாட்டின் மீது படை எடுப்பதற்குப் பல இரகசியங்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கின்றன” என்று கோள் சொன்னான். அரசன் இதனை நம்பி விட்டான்.

தனியே சென்ற சியாமளன் நாட்டின் எல்லையில் உள்ள ஒரு சத்திரத்தில் தங்கினான். அங்கு தன்னிடமிருந்த பணத்துக்கு ஒரு குதிரைவாங்கினான். தன்னுடைய அடையாளத்தைக் கூறி சத்திரக்காரர்னிடம் அரசனின் குதிரையை ஒப்புவித்து அதனை அரசனிடம் சேர்க்கும் படி சிறிது பணமும் கொடுத்தனாலுப்பினான். குதிரையைப் பெற்ற அரசன் சியாமளனின் நேரமையை மீச்சினாலுபினும் அவன் நாட்டை விட்டுச் சென்ற இரகசியத்தை அறியாது குழம்பினான்.

(34ஆம் பக்கம் பார்க்க)

பாரிபோலியில் காந்திய கல்லூரி

பேட்டி:- தமிழாளன்

யாழ் மத்திய கல்லூரி... தற்போது யாழ் நகரில் கல்வியிலும், கலைகளிலும் தனிக்கம்பீரத்துடன் விளங்குகின்றது.

இது 1834 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமானது. அப்போது அதன் பெயர் 'வெஸ்லியன்' கல்லூரி.

இக்கல்லூரியை ஆரம்பித்து இதன் முதல் தலைமை அதிபராக இருந்தவர் வன். பீற்றர் பேர்சிவல் ஆவார். இவரை அநேகம் பேர் அறிந்திருப்பர். கிறிஸ்தவ மத நூலான விவிலியத்தை நாவல்ரைக் கொண்டு தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் பேர்சிவல். ஆங்கிலம் தமிழ் அகராதியை தொகுத்து தமிழ்மொழிக்கு வளம் சேர்த்தவர் இந்த பீற்றர் பேர்சிவல்.

தமிழுக்கு வளம் சேர்த்த நல்லை நகர் நாவலர் பெருாளன் கல்வி கற்று, கற்பித்த பாரம்பரிய கல்லூரி இது.

அக்காலத்தில் இவ் வெஸ்லியன் கல்லூரி சென்னை, கல்கத்தாவின் பிரபல பல்கலைக்கழகங்களுடன் தெர்டர்புகொண்டிருந்தது:

இக்கல்லூரியின் இலச்சினையில், Inglioram Deiopomi, Maximi என்ற இலத்தீன் வார்த்தைகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் பொருள், "தேவனின் மகிழ்ச்சை உண்ணதான்"

மேலும் பாடசாலை இலச்சினையிலுள்ள திறவுகோல் கல்விக்கதலினை திறக்கும் திறவுகோலாகவும், அதனை அடுத்துள்ள யாழ், யாழ் பாடி வந்து யாழ்ப்பாணத்தை நிறுவியதையும் குறிக்கின்றன.

இக்கல்லூரிக்கு இன்னென்று பெருமை உண்டு. அகிம்சையின் தந்தை மகாத்மாகாந்தியும், சக்கரவர்த்தி ராஜாஜியும் இக்கல்லூ

ரிக்கு விஜயம் செய்தனர்.

அந்தக் கூட்டத்தில் காந்திலி தனக்கென போடப்பட்ட நாற்காலியில் அமராது காலை மடித்து நிலத்தில் எளிமையாக அமர்ந்தார்.

ஆங்கில மோகம் அதிகமாயிருந்த வேளையில் தமிழுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்த ஒரே கல்லூரி யாழ் மத்திய கல்லூரி ஆகும்.

இக்கல்லூரியின் அதிபர்களாயிருந்தவர் கள் பீற்றர்பேர்சிவல், வன். டி. பி. நெல்ஸ், வன் W.T. கரற், திரு. ரெ மயின் குச், வன். W.M.P. உவில்கல், வன் H. புல்ளோ, திரு. ஜே கே சன்முகம், வன்பேர்ஸி ரி. காஷ், திரு. J. W. அருட்பிரகாசம், வன். C.A. ஸ்மித், திரு. ஜே சி. சாள்ஸ்,

வன். டி. ரி. நெல்ஸ், திரு. ஏ. ஈ. தம்பர், திரு. இ. சபாவிங்கம், தி. ஈ. கே. சன்முக நாதன், திரு. என். எஸ். இரத்தினசிங்கம். தற்போது திரு. வே. பாலசுந்தரம் அவர்கள் கல்லூரியின் அபிவிருத்தியை நாடும் அதிபராக உள்ளார்.

பல அரிய நூல்கள் உள்ள ஒரு நூலகம் இந்த யாழ் மத்திய கல்லூரியில் உள்ளது என்பது கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்க்கும் மற்று ஆம்சமாகும்.

தற்போது எல்லா நாடுகளிலும் மேற்கத்திய விளையாட்டுகள் விருப்புடன் விளையாடப்படுகின்றன. இவ் மேற்கத்திய விளையாட்டுகளை யாழ் மக்களுக்கு அறி முகப்படுத்திய

முதிய கிரிக்கட் வீரர்

கிரிக்கட் உலகில் சர்வதேச பெறுத அணி ஆபிரிக்க நாடு களில் ஒன்று ன சிம்பாவே அணி. இதுவரை ஒருநாள் சர்வதேச ஆட்டங்களையே ஆடிவருகின்றது. இந்த அணி யின் கப்டன் ஜோன் டிரை கோஸ் ஆவார். சிறந்த தொக்கப்பந்து வீச்சாளர். சிம்பா வே அணியிலேயே உலகம் அறியக் கூடியதாக இருக்கும் வீரர் ஜோன் டிரை கோஸ் ஒருவர் தான்.

பந்து வீச்சடன் சிறந்த வலது கை துடுப்பாட்டக் காரர். இவரே தற்போதைய

உலகக் கிரிக்கட் அணிகளில் வயது முதிர்ந்த ஆட்டக் காரர். தற்போது 42 வயதாக இன்றது. 1947 மே 17 இல் பிறந்தவர்.

1983, 1987 இல் நடை பெற்ற உலகக் கோப்பைக் கான் ஆட்டங்களில் ஆடியுள்ளார். மொத்தமாக 12 ஒருநாள் ஆட்டங்களில் ஆடினார். ஒரு ஆட்டத்தில் ஆட்டமிழக் காது 25 ஓட்டங்களை ஈட்டி னார். இதுவே இவரது அதிக பட்ச ஓட்டங்கள். அவுஸ்திரே வியாவுடன் 1983 இல் நடந்த உலகக் கோப்பைக்கான் ஒருநாள் ஆட்டத்தில் ஈட்டியது. மொத்த ஓட்டங்கள் 302.

வீசிய பந்துகள் 408. விக்கட்கள் 8. மெய்டன்கள் 6. சராசரி 50.50

உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிட கையில் இவரது ஆட்டம் சாதாரண மானது தான். ஆனால் ஆரம்பகாலத்தில் இருக்கும் சிம்பாவே அணிக்கு வயது முதிர்ந்த டிரைகோஸ் சிறந்த வீரர்தான்.

தி. தவபாலன்

(ஒரு குறிப்பு; சிம்பாவே ஒரு ஆபிரிக்க நாடாயினும் அவ்வணியில் ஒரு ஆபிரிக்கரும் இல்லை. அனைவரும் வெள்ளையரே.)

பாரம் ...

பெருமை யாழ் மத்திய கல்லூரிக்கே உண்டு. 1881இல் கல்லூரி அதிபராயிருந்து வண. பிரெரடெறிக் எம். வெப்ஸரர் என்பவரே கிரிக்கெட்டை யாழ்ப்பாணத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவராவார்.

மு. பிரபாகரன்

1888இல் அதிபராயிருந்த திரு. எ. அருளானந்தம் என்பவரே தசைப்பயிற்சி விளையாட்டுக்களை கல்லூரி மூலம் யாழ் நகருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

1894இல் அதிபராயிருந்த வண. கப்ரியல் லீஸ் என்பவரே உதைபந்தாட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர்.

இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்தில், ஏன் இன்று

ரவி ஸ்ரீங்கன்

உலகத்தில் அறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் பலரைத் தோற்றுவித்த பெருமை இக்கல்லூரிக்கு உண்டு.

இவ்வாறு கலை, கல்வியில் பாரம்பரியமாக வளர்ந்து நிற்கும் யாழ் மத்திய கல்லூரி இன்றும், இனியும் கல்வியில் கலங்கரை விளக்காகத் திகழ்கின்றது. திகழும்.

யாழ்நகரில் லயன்ஸ் கழகத்தின் ஆதரவில் இயங்கும் வியோ கழகம், மூன்று பாடசாலைகளிலேயே உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று யாழ் மத்திய கல்லூரியிலுள்ளது.

இவ்வாறு கல்லூரியின் பெருமைகளைக் கூறியவர்கள். கல்லூரியின் உயர்தரத்தில் கற்கும் மாணவர்களான மு. பிரபாகரன், ரவி விங்கன்.

முயற்சியால்

ஆழ்கடலான்

தங்கைத்தகர் யாழ்ப்பானை இராச்சியத்தின் பழைய தலை நகர். இதைத் தென்குட்டதை என்றும் சொல்வார். இங்கே நடுத்தர குடும்பத்தில் ஒரு வள்தான் பரந்தாமன். இவனுக்கு ஓர் அக்கா, ஒரு தங்கை அம்மாவின் பெயர் இல்லை. அப்பாவோ கோவிந்தன். செல்லமாக வளர்த்தார்கள் அவனை.

ஜிந்தாம் வகுப்பு வரை அக்கறையாகப் படித்தான். வீட்டிலும் சும்மா இருக்க மாட்டான். ஏதோ வேலை செய்வான். ஆடு மாடு வளர்ப்பான். எதிர்பாராமல் அவனுடைய அப்பா நோயற்றார். கஷ்டமோ தலைக்குமேல் வந்து விட்டது. அவனுடைய அம்மா தன் நகைகளை எல்லாம் விற்று குடும்பத்தை நடத்தினார்.

கை வரண்டு போயிற்று. என்ன செய்வது, தோசை கூட்டு விற்று பிள்ளைகளை வளர்த்தாள். வறுமையிற் செம்மையாக வாழ்ந்தாள். மகனைப்படிக்கவைக்கவேண்டுமென்று கொள்ளைஆசை அவருக்கு. பரந்தாமனும் ஜிந்தாவது படித்துப் பாஸ்பண்ணி விட்டான். ஆரூப் வகுப்புத் துவங்கிய பின் பள்ளிக்குக்கள்ளம் பண்ணினான்.

அவனுடைய அம்மா கவலைப்பட்டாள். நகைகளை இழந்த அவள் வெளியே போனால் பிறர் நெயாண்டி பண்ணுவார்கள். மகனேபாடசாலைக்கு ஒழுங்காய்ப் போவதாகத் தெரியவில்லை. நய

உ
ய
இ
ஊ
கு

செல்வார். வகுப்பாசிரியரிடம் ஒப்படைத்து விட்டே வீடு திரும்புவார். ரொம்பக் கண்டிப்பான அந்த ஆசிரியருக்கு டிமிக்கி கொடுக்க முடியவில்லைப் பரந்தாமனுக்கு. இப்படி ஒரு வருடமாக மகனைச் கூட்டிச் செல்வது ஸ்த்சமியின் வழக்கம்.

ஓராண்டு முடியுந்தறுவாயில் பரந்தாமன் ‘அம்மா நான் ஒழுங்காகப் படிக்கி ரேன். நீங்கள் இனிவர வேண்டாம்’ என்றான். அம்மா வக்கு அவனிடம் நம்பிக்கையில்லை. தொடர்ந்தும் கூட்டிச் சென்றான். அப்போதும் மகன் உறுதியாக நடன் இனிப் படிக்கி ரேன் என்றான் உதோ ஆண்டவனே! நீதான் என்று மகனை நம்பினாள். மகனும் ஊக்கத்துடன்

பரந்தாமன்

மாய்ப் புத்தி சொன்னார். அவன் கேட்பதாயில்லை. பெத்தமணம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு என்பார்களல்லவா. இன்னெரு கஷ்டம் அவருக்கு. லட்சமியின் தம்பியார் அங்கே ஆசிரியர். பரந்தாமனை அனுப்பி என்மானத்தை வாங்காதேயென்று தமக்கையிடம் அதாவது பரந்தாமனுடைய அம்மாவிடம் சொல்லி விட்டார். தன்னுல் தெய்வத்தை வேண்டினான். ஒவ்வொருநாளும் மகனைப் பாடசாலைக்குக் கூட்டிச் செல்வது ஆசிரியர்

பின்பு எஸ். எஸ். வியும் படித்தான். வி சே ஷ சித்தி பெற்றான். கொஞ்சம் ஆங்கிலமும் படித்தான். இப்படி யிருக்கும்போது ஆசிரியர்

அண்ணன்

சைக்கிள் மனி கேட்குது
எந்தன் அண்ணன் வருகிறுன்
பள்ளி விட்டு என்னையே
அழைத்துச் செல்ல வருகிறுன்

பாரில் ஏறி நானுமே
வாகாயச் சவாரி செய்வனே
இரண்டு பெடல் உழக்கிலே
அண்ணன் வீடு சேருவான்

பள்ளிக் கூடக் கதையெல்லாம்
கேட்டுச் கேட்டுக் கிரிப்பானே
பாடக் கொப்பி புத்தகம்
இபை யிடையே பார்ப்பானே

மாலை நேரம் ஆனதும்
சைக்கிள் சொல்லித் தருவானே
கள்ள மாகக் கைவிட்டுப்
பார்த்துப் பார்த்து ரசிப்பானே.

நாசி

முயற்சி...

பயிற்சிக்கு அவனுக்கு இடம்
கிடைத்தது. சில ஆண்டுகள்
படித்துப் பட்டமும் பெற்
ஏன். பின்பு மூன்றுண்டுக
ளாக வேலை கிடைக்கவில்லை.

தோட்டம் செய்து வீடு
டைப்பாதுகாத்தான். ஆனால்
ஒய்வநேரமெல்லாம் படித்
துக் கொண்டே இருப்பான்.
எதிர்பாராமல் மலையகத்தில்
அவனுக்குத் தொழில் கிடைத்
தது. கடமையுள்ள ஆசிரிய
ஞானன். துரப்பழக்கமெதுவும்
அவனை ஒட்டிக் கொள்ள வில்லை
சிக்கனமாய் வாழ்ந்து
வீட்டுக்குப் பணம் அனுப்பு
வான். எதிர்பாராதவகையில்
அவனுடைய அப்பா விபத் தானே.

தில் இறந்து போனார் அவன்
ஓயவே இல்லை. படிப்பும்
படிப்புமாய்த் தொடர்தான்.
பத்திரிகை வாசிப்பான். பாட
மாக்குவான் எழுதுவான்.
தெரியாததைப் பிறரிடம்
கேட்பான். தன்னை இப்படித்
தயார் பண்ணி அக்காவையும்
தங்கையையும் விவாகம்
செய்து கொடுத்தான். நன்
பர்களுக்கும் உதவுவான்.
சமுத்தொண்டு செய்வதில்
முன் நிற்பான்.

இப்படித் தன்னை வளர்த்து
நல்ல கல்வி மானு கிப்-பல
ருடைம் திப்பையும் பெற்
றன். அவனுடைய தீவிர
முயற்சியால் நல்ல கலைஞரானின்
யானான்

இப்போ நல்ல பேச்சாளன்
சிறந்த கவிஞரு

மாய் விளங்குகிறன். அது
மட்டுமல்ல உயர்ந்த எழுத்
தாளனென்ற மஷும் அவனை
அடைந்து விட்டது. சிறந்த
கட்டுரையாளன். கதை, ஏன்
சுவைஞாங்கூட. எல் லா
வற்றுக்கும் மேலே சிந்தனை
யாளனுமாய்த் திகழ்கிறன்.
இப்படி உயர்ந்த பரந்தாமன்
படா டோப மின் றி எளிய
வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டே
இருக்கிறன். பல ஆண்டுகளின்
அயரா உழைப்பும், அவனது
அம்மாவின் விடாழுமுயற்சியும்
இந்தநாட்டுக்கு ஒரு உத்தமனை
அளித்தது எனின்-

ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும்
இது ஒரு இலட்சியக் கதை
என்பதைச் சொல்லவும் வேண்
மொ?

தேர்த்திருவிழாவில் இரு திருட்டு

லப்பாம் டப்பாமிற்கு வீட்டில் இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

அன்று பிள்ளையார் கோயில் தேர்த்திருவிழா. காலையில் எழும்பி, குளித்து, வேட்டி சால்வை கட்டித் தயாராக இருந்தார்கள். “சாப்பிட்டுட்டுக் கோயிலுக்குப் போங்கோ” என்று தாய் சொன்னதும் அவர்களுக்கு சினம் வந்தது. காலைச் சாப்பாடு எட்டு மணிக்குத் தான் முடியும்.

எழு மணியாகுது. தெருவில் கோயிலுக்குப் போகிறவர்களீன் ஆரவாரம் இவர்களுக்குப் பொறுமையிழக்கச் செய்தது

‘அம்மோய் நாங்கள் இன்றைக்கு விரதம். சாப்பாடு வேண்டாம்’ என்று சொல்லிவிட்டுப் பதிலுக்குக் காத்திராமல் இருவரும் போனர்கள்.

கோயிலில் அவர்கள் கண்ட காட்சி அவர்களுக்கு குதுர்கலத்தை ஏற்படுத்தியது கோயில் வீதியில் வெள்ளை மணல் பரவப் பட்டிருந்தது. சிறுவரைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு சிலர் பிரதட்டை பண்ணினர்கள். அந்த வெள்ளை மணவில் விழுந்து உருள வேண்டும் போல் இருந்தது.

வீதியில் ஒரு பந்தவின் முன்பு பல சிறுவர்கள் சர்க்கரைத் தண்ணீர் வாங்கிக் குடிப்பதைக் கண்டார்கள். “டேய் சர்க்கரைத் தண்ணிடா. வாடா போய்க் குடிப்பம்” என்றுள் லப்பாம். “அடுத்த வருசம் தேருக்கு மிக்கத்தை உருஞவம்” என்று சொல்லிய டப்பாம், உடனே போனன். இருவரும் தண்ணீர்ப் பந்தவில் வயிறு நிறையக் குடித்தார்கள்.

மேற்கு வீதியால் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு அவர்கள் வந்த பொழுது கிளாஸ்

டம்ளால் சிலர் சர்பத் வாங்கிக் குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உடனே இவர்களும் போய்ஆளுக்கொருட்டு மாங்கிக் குடித்து விட்டுப் போக முயலும்

போது, ஒருவன் டப்பாமின் கழுத்தைப் பிடித்தான். அவன் சர்பத் விக்கிறவன். ‘என்டா கள்ளப்பயலே காசகுடுக்காமலா போகப் பாக்குறே’ என்று சத்தம் போட்டான்,

இருவரும் அதிர்ந்து போனார்கள். இதுவும் ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தல் என எண்ணிக் குடித்தவர்கள் இப்பொழுது பயத்தினால் நடுங்கினார்கள்.

திடீரென லப்பாமின் மூளை வேலை செய்தது. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் தான் அது வேலை செய்யும்.

‘அம்மாட்டை நாறு ரூபா நோட்டு இருக்கு மாத்துவியா’ என்றுள்.

சர்பத்காரனுக்கும் ஒரு நப்பாசை வந்தது ‘இந்த முடர்களிடம் நாறு ரூபா நோட்டை வாங்கிட்டு ஏராத்திடலாம்’ என எண்ணியவாறு

வில்லாம் பஷ்பசெ

இருவரையும் போகவிட்டான்.

இருவரும் அந்த இடத்தை விட்டு ஓடி ரோபுர வாசலுக்கு வந்த பொழுது தேருக்கு முன் தேங்காய் குவியலைக் கண்டார்கள். எல்லோரும் தேங்காய் உடைப்பதைப் பார்த்துப் பிரமித்துப் போய் நின்றவர்கள், அங்கு போய் தேங்காய் உடைக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

அந்த நேரம் ‘ஐயோ என்றை கொடிபோச்சு’ என்ற அவலக்குரல் பெண்கள் கூட்டத்தில் இருந்து வந்தது. தாவிக்கொடியைக்களவு கொடுத்த பெண்ணின் ஒலம் அது.

பெண்கள் கூட்டத்தில் ஆரவாரம் நிலவியது. எங்கிருந்தோ ஒரு பொலிஸ்காரர் வந்து அப்பெண்ணை அழைத்துப்போய் விசாரித்தார். அந்தக் கூட்டத்தில் யாரைப் பரிசோதிப்பது? களவெடுத்தவரை எப்படிப் பிடிப்பது? அவர் என்ன செய்வதெனத் தெரியாது திகைத்தார்.

இந்தக் களவு சம்பந்தமாக எதுவுமே அறி யாத லப்பாம் டப்பாம் தேங்காய்ச் சொட்டைக் கடித்து ருசித்தவண்ணம் விதியில் ராஜ நடை போட்டனர். தங்களை மறந்து ரசித்துச் சுவைத்தபடி வந்தவர்களைக் கண்ட சர்பத்காரன் 'டேய் எங்கேடா நூறு ரூபா நோட்டு' என்று கத்தியபடி துரத்தினான்.

இவனுடைய குரலைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பயம் நெஞ்சைக் கவ்வ, குரங்கு பாய்ந்து ஒடியது போல் ஒடினார்கள். சனக்கூட்டத்தில் மறைந்து நிற்காமல் ஒடினார்கள். சர்பத்காரனை அவர்களைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அவன் திரும்பி வந்து வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டான்.

லப்பாம் டப்பாம், அவன் தங்களைத் துரத்துகிறுன் என்று எண்ணி நிற்காது தலை தெறிக்க ஒடினார்கள்.

அவர்கள் ஒடுவதைக் கவனித்த பொலிஸ் சார்ஜன்ட் ஆச்சரியப்பட்டார். இவர்கள் இருவரும் யாரையோ துரத்துகிறார்கள் என்று எண்ணி, அவர்கள் ஒடுவதையே அவதானித்தார்.

லப்பாம் முயல்போல் ஒடினான். அவனுத்தொடர்ந்து டப்பாம் ஒடினான். ஒடிய வேகத்தில் முன்னுக்கு போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணின் மேல் மோதி குப்பற விழுந்தவர்கள், அப்பெண்ணின் கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்தபடி 'அடிக்க வாருன் விடாதை' என்று கெஞ்சினார்கள்,

இவர்கள் இருவரும் மோதிய வேகத்தில் அப்பெண்ணின் முந்தானை அவிழுந்தது. அதில் இருந்து தாலிக்கொடி நிலத்தில் வீழுந்தது.

இவற்றை அவதானித்த பொலிஸ் சார் ஜன்ட் அந்த இடத்திற்கு ஒடிவந்து தாலிக் கொடியையும் எடுத்து பெண்ணையும் கைது செய்தார்.

லப்பாம் டப்பாம்

பொலிஸ் சார்ஜன்ட் ஒடி வந்த சத்தம் கேட்டு சர்பத்காரன் தான் ஒடி வருகிறான் என எண்ணி கண்ணை மூடிவிட்டார்கள்.

பொலிஸ் சார்ஜன்ட் ஆச்சரியமும், திகைப்பும் மேலிட அவர்களை அண்புடன் எழுப்பி அர். இந்தப் பெண் தான் களவு எடுத்தவள் என்று எப்படியோ துப்பறிந்து, துரத்திப் பிடித்து விட்டார்களே என்று எண்ணி ய போது இருவர் மேலும் மதிப்பும், அண்பும் பிறந்தது.

'நீங்கள் உண்மையான ஹீரோ! நாங்கள் வெறும் ஹீரோ' என்று சொல்லிப் பாராட்டியவர், அங்கு நின்றவர்களுக்கும் இருவரின் திறமையைச் சொல்லி மெச்சினார்.

தாலிக் கொடி களவு போன்றைப் பற்றியோ, அதைக் களவெடுத்த பெண் பிடிபட்ட தைப் பற்றியோ ஒன்றும் தெரியாத லப்பாம் டப்பாம், தேங்காய்ச் சொட்டை கடித்துத் தின்றபடி வீடு நோக்கிப் போனார்கள்.

மாய...

(27 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குதிரையுடன் தனியே காட்டுப்பாதை யால் சென்ற சியாமளன் பசிதாகத்தாற் தவித் தான். அப்பொழுது வனதேவதை அவன் முன் தோன்றி சியாமளனே! உனது நேர் மையை நான் அறிவேன். அதற்குப் பரிசாக இந்த மாய மோதிரத்தைத் தருகிறேன். இதனைச் சிறிய விரலில் அணிந்தால் உள்ளே எவ்ரும் காணுதாறு அருபியாக்கிவிடும். மீண்டும் மோதிர விரலில் அணிந்தால் பழைய வடிவம் வரும்” என்ற கூறி மோதிரத்தைக் கொடுத்து மறைந்து விட்டது.

மோதிரத்தைப் பெற்ற சியாமளன் அயல் நாட்டுக்குச் சென்றான். அங்கு பசியாறியபின் ஸர் மோதிரத்தைச் சிறிய விரலில் அணிந்து கொண்டு அரசனின் தர்பாருக்குச் சென்றான். அங்கு உண்மையில் மருதத்தீவுக் கெதிராகப் படையெடுப்பதற்கான திட்டம் இரசியமாகத் திட்டப்படுவதையும் அரசனும் மந்திரி கரும் இரகசிய ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருப்பதையும் அவதானித்தான். அவர்களின் பேச்சில் வதனவின் பெயர் வந்ததையும் கேட்டான்.

தன் உயிர் போன்றும் மருதத்தீவு மன்னைக் காப்பது தன் கடமை என்றுணர்ந்த

அவன் அருபியாகவே மருதத்தீவுக்கு வந் தேர்ந்தான். அங்கு அரஸ்மனையில் ஒருவரும் அறியாதவாறு நுழைந்து கொண்டான். அங்கு அவன் பார்த்த காட்சி அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது. முதலமைச்சரும் வதனஞும் இரகசியத் திட்டம் தீட்டுவதை அவதானித்த அவன், அரசனிடம் சென்று தனது மாய மோதிரத்தை அரசனிடம் கொடுத்து, அருபியாகச் சென்று முதலமைச்சரையும் வதனஞும் கவனிக்குமாறு கூறினான். அரசன் சியாமளனைக் கண்டு திசைத்தானையினும் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு அருபியாகச் சென்று வதனவின் வேடத்தை அறிந்து கொண்டான்.

உடனே இருவரையும் கைதுசெய்து காவலில் வைத்தான் பின்னர் சியாமளன் நடந்தது யாவற்றையும் கூறினான். அதுமட்டுமல்ல சியாமளன் அருபியாக அயல்நாடு சென்று அவர்களின் இரகசியங்களை அறிந்தான். தானே தலைமை தாங்கி ஒரு பெரும் படையூட்டி சென்று அயல்நாட்டைக் கைப்பற்றினான். தனக்கு வேறு வாரிச் இல்லாத மருதத்தீவு மன்னர் தன் ஓரே மகனைச் சியாமளனுக்குத் திருமணம் செய்து இளவரசனுக்கினான். சியாமளன் தன் தாய் தந்தையரை அழைத்துமிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்துவந்தான்.

ஜெவ் டேலோன்

(6 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மிகுதி 120 விக்டிம்ஸினை வெளி நாடுகளிலும் கைப்பற்றியுள்ளார். இவர் அவுஸ்திரேலியா விற்கு எதிராக 62 கட்சுகளும் 1 ஸ்டம்பிங்கும் எடுத்துள்ளார். இதைவிட விக்கட் காப்பாளராக இல்லாது 2 கட்சும் பிடித்துள்ளார் 48 கட்சுகள் இங்கிலாந்துக்கு எதிராகப் பிடித்துள்ளார். இந்தியாவுக்கு எதிராக 44 கட்சுகளும் 2 ஸ்டம்பிங்கும் செய்துள்ளார். நியூசிலாந்துக்கு எதிராக 20 கட்சுகள் பிடித்துள்ளார். 11 கட்சுகளும் 2 ஸ்டம்பிங்கும் பாகிஸ்தான்

தானுக்கு எதிராகச் செய்துள்ளார். மஹேயினுடைய சாதனையை அவர் முறியடித்தபோது விக்டிம்ஸின் எண்ணீக்கரையில் அவர் இப்போது சகல் விக்கட் காப்பாளர்களுடன் ஒப்பிடும் போது 6வது இடத்தில் இருக்கிறார். மேலும் மிக விரைவில் 200 விக்டிம்ஸிற்கு மேலாகப் பெற்ற 5வது விக்கட் காப்பாளராக வரவுள்ளார்.

இதுவரை டெஸ்ட் கிரிக்கட்டில் அதிக விக்டிம்ஸினை எடுத்தது அவஸ்திரேலியாவின் ரொட்டனிமாஷ் ஆவர். இவரது விக்டிம்ஸ் 355 ஆகும்.

கேளாயோ!

சிறுவா சிறுவா கேளாயோ?
சிரிய சிந்தனை கேளாயோ?
அழியும் உலகில் நிலையான
அறிவைத் தேட முயலாயோ?

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்று!
புரிவாய் இதையும் நீயே நன்று!
கல்வி தணியே துணையாய் கொண்டு
கடிதாய் நீயும் உயர்ந்தே கொள்ளு!

உலக வாழ்க்கை நிலையில்லை
உயர்வாம் கல்வி நிலையாமே
நிலையாம் கல்வி தணிக்கற்று
நீடிய புகழுடன் வாழ்ந்திடுவோம்

செல்வி. ஜெயச்செல்வி செல்வரத்தினாம்
விக்னேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம்
திருகோணமலை.

‘கிரிக்கட் துணுக்குகள்’

★ கிரிக்கட் ஸ்டெம்பின் நீளம் என்ன? ★ பெய்லின் நீளம் என்ன?
பெய்லின் நீளம் 28 அங்குலம்; பெய்லின் நீளம் 4½ அங்குலம்,

★ கிரிக்கட் மட்டையைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?
‘ஜான்ஸ்மால்’ என்னும் ஓர் தொழி லாழியே - செருப்புத் தைக்கும் தொழி லாரியான ‘ஜான்ஸ்மால்’ என்பவரே 38 அங்குல நீளமும் 4½ அங்குல அகலமும் கொண்ட கிரிக்கட் மட்டையை வடிவ மைத்தார். அதற்குமுன் வளைவான ஒரு பலகை பயன்பட்டது. கிரிக்கட் மட்டை வடிவமைக்கப்பட்டு 200 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வரும்.

★ கிரிக்கட் பந்தின் நிறை என்ன?
5½ முதல் 5¾ அவுண்ஸ் ஆகும்.

★ கிரிக்கட் விளையாடும் டாக்டர் யார்?
அவுஸ்ரேவியர் டாக்டர் சார்லஸ் வொர்ட் என்பவரே. இவர் கிரிக்கட் வீரர் மட்டு மல்ல, அவுஸ்ரேவிய ஒலிம்பிக் ஹாக்கி குழுவின் துணை கப்டனும் ஆவார். டாக்டர் தொழில் செய்தும் கிரிக்கட் விளையாடுகிறார்.

★ மிகச் சிறுவயதில் கிரிக்கட் விளையாடிய வீரர் யார்?
முஷ்டாக் அகமது என்ற பாகிஸ்தானிய கிரிக்கட் வீரர்தான். 1959 ஆம் ஆண்டு இவர் விளையாடிய போது வயது 15 தான்.

★ ‘அர்ச்சனை’ விருது யாருக்கு?
இந்தியாவின் தலைசிறந்த விளையாட்டு வீரராக அல்லது வீராங்கனையாக வரவேண்டும்.

தொகுப்பு:- அசந்திரா

வீரம் பேசுகிறார்

பி.லையடிவாரத்தில் நெருப்பைப் போல் ஒளிவிகிக்கொண்டிருக்கும் வயதான ஒரு வானம் வாலை நீட்டி விட்டுக்கொண்டு வழியில் படுத்திருக்கக்கண்டான் பீமன். தன்னையும் அறி யாமல் மிகவும் பெரியதாகச் சத்தமிட்டான்.

கண்களைத் திறந்து அலட்சியத்துடன் அவனைப் பார்த்தது.

'எனக்கு உடல்நலமில்லை, படுத்திருக்கும் என்னை ஏன் சத்தமிட்டு எழுப்புகிறோய்? அறி வுள்ள மனிதனுடியநீ, விலங்காகீ! எனக்குத் தீங்கு செய்யலாமா? தருமம் உணக்குத் தெரியாதா? நீ யார்? எங்கு போக வேண்டும்? இந்த இடத்திற்கு மேல் நீ செல்லமுடியாது. சென்றால் அழிவதான், திரும்பிவிடு' என்று வானரம்.

பீமன் கோபம் பொங்க, 'நான் அழிந்தாலும் சரி, எதுவாயினும் சரி, வழியை விடு. எனக்கு கோபமுண்டாக்காதே' என்றான்.

வானரம்:- எனக்கு வயதாய்விட்டது எழுந்திருக்கச் சுட்டியில்லை. வேண்டுமானால் என்னைத் தாண்டிச்செல்.

பீமன்:- பிராணிகளைத் தாண்டுவது தர்மம் அல்ல. இல்லாவிடில் சமுத்திரத்தைத் தாண்டிய அருமைனப்போல் நானும் உண்ணைத் தாண்டிச் சென்றுவிடுவேன்.

வானரம்:- கடலைத் தாண்டிய வீரனு அநுமான? அவன் யார்? உணக்குத் தெரிந்தால் கொஞ்சம் சொல்லேன்.

பீமன்:- குறிக்கோஞ்சடைய வீரன் அநுமன். சிதையைக் கண்டுபிடிக்க சமுத்திரத்தைத் தாண்டியவன் என் அன்னன். நானும் ஒரு குறிக்கோஞ்சன் இங்கே வந்திருக்கிறேன். வழியைவிடு. இல்லாவிடில் உண்ணை யமலோ கத்திற்கனுப்பி விடுவேன்.

வானரம்:- வீரனே! கோபப்படாதே. என்னைத் தாண்டிச் செல்ல விரும்பாவிடில் என்மேல் கருணைவத்து என்வாலை நகர்த்திவிட்டு நீ செல்.

வாலை நகர்த்தும்படி பராக்கிரமம் மிகுந்த தன்னைப் பார்த்து வானரம் கூறக்கேட்டதும் பீமன் ஆவேசங் கொள்கிறேன் குனி ந் து வாலைப் பிடித்து குரங்கை அப்புறம் தன்ன முயல்கிறேன். ஆனால் வாலை அசைக்கவே முடியவில்லை. அவன் பலம் முழுதும் பயன்றுப் போகிறது. விழிகள் பிதுங்கின, உடல் களைத் ததுதான் பலன். வெட்கப்படுகிறேன். பலம் மிகுந்த வீரனைக் கண்டால் பீமனுக்கு எப்போதும் பக்தி உண்டு எனவே வானரத்தை கை குவித்து வணங்கிக் கேட்கிறேன்.

அட்டைப்பட விளக்கக்கைத்

'அடியேன் சிஷ்யன் கேட்கிறேன். தாங்கள் யார்? தேவரா, சித்தரா? என்னை மன்னிக்கவேண்டும்.'

வானரம்:- வீரனே! வாயுவின் புத்திரன் அநுமனே நான். தம்பி பீமா! இவ்வழியே நீ செல்லலாகாது நீ தேடிவந்த சௌகந்தி மலர்ச்செடிகள் அதோ அந்த நீரோடையிலும் மடுவிலும் உள்ளன. நீ எடுத்துச் செல்'

பீமசேனன் மகிழ்ச்சியுடன், அநுமன் கடல் தாண்டிய வடிவத்தைக் காண ஆசைகொண்டு அதைக் காட்டும்படி கேட்கிறேன். அநுமனும் பீமனுக்குத் தன் ஒளிமிகுந்த பெரும் உருவத்தைக் காட்டினான். அவனை ஆசீர்வதித்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்தி அனுப்புகிறேன்.

இரண்டு மாபெரும் வீரர்களின் சந்திப்பும் உரையாடலும் வியக்கத்தக்கவை.

என். என். நடராஜன்

ஜானற் கிறபிக்ஸ்

நவீன உத்தியில் கண்கவர் வண்ணத்தில்

1. கலர், லென், போட்டோ புளொக்குகள்.
2. “ஓவ்செட்” பிளேட்,
3. பொலித்தீன் பைகள் அச்சிட
நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்.

JARNETT GRAPHICS

(103) 16, St PATRICK'S RD,
JAFFNA.

(103) 16, சென். பற்றிக்ஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தரமான கலர்ப்படப்பிரதிகள்

- ★ அதிகுறைந்த கட்டணத்தில்
- ★ மிகக் குறுகிய காலத்தில்
கலர்ப்படச்சுருள் கழுவுதல்
முற்றிலும் இலவசம்
- ★ நவீன கம்பியூட்டர்
இயந்திரத்தில் பிரதி செய்தல்
3 முதல் 5 நாட்களில்
விநியோகம்

ஷப்ருவை நாடுங்கள்

ஷப்ரு
207, மின்சாரநிலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி எண்: 22073

இச்சிறுவர் இலக்கியத் திங்கள் இதழ் நியூ உதயன், பப்பிளிக்கேஷன்ஸ் (பிறைவேட்)
விமிட்டெட் ஸ்தாபனத்தாரால், 15, 2வது ஒழுங்கை மின்சார நிலை வீதியில் உள்ள அவர்
களது அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

கூர்ந்து கவனியுங்கள்!

‘ஷப்ரூ’வின்

- ★ மாதாந்த சேமிப்புத் திட்டம்
- ★ உங்கள் குழந்தை வளரும் போதே உங்கள் சேமிப்பு வளர்வதை உறுதி செய்யுங்கள்.
- ★ மாதாந்தம் சிறு தொகை சேமித்து குறுகிய காலத்தில் பெருநிதி பெறும் திட்டம்
- ★ உழைக்கும் போதே சேமிக்கும் திட்டம்.

இன்றே நாடுங்கள்

நூபா	1 வருடம்	2 வருடங்கள்	3 வருடங்கள்
	12%	14%	16%
100/=	1,280.93	2,783.41	4,643.27
200/=	2,561.86	5,566.82	9,286.54
300/=	3,842.79	8,350.23	13,929.81
400/=	5,123.72	11,133.64	18,573.08
500/=	6,404.65	13,917.05	23,216.35
600/=	7,685.58	16,700.46	27,859.62
700/=	8,966.51	19,483.87	32,502.89
800/=	10,247.44	22,267.28	37,146.16
900/=	11,528.37	25,050.69	41,789.43
1000/=	12,809.30	27,834.10	46,432.70

ஷப்ரூ யுனிக்கோ பினைஸ் லிமிடெட்

61, நியூ புல்லர்ஸ் வீதி,
கொழும்பு - 4.
தொலைபேசி: 589310, 500576.

207, மின்சார நிலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.